

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број: К.486/18
Дана: 19.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Владана Иванковића, председника већа, судија поротника Анђелке Миладић и Горана Радовановића, чланова већа, са записничарем Данијелом Ранђеловић у кривичном поступку против окривљене САДОВСКИ ЉИЉАНЕ, због кривичног дела убиство из чл.113 Кривичног законика, поступајући по оптужници јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кто.бр. 410/18 од 22.08.2018. године, након одржаног усменог, јавног и главног претреса дана 10.07.2019. године, у присуству заменика јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Дарка Ђуровића, окривљене Садовски Љиљане са браниоцем, адвокатом Гораном Пејићем, донео је једногласно дана 19.07.2019. године и истог дана јавно објавио

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНА САДОВСКИ ЉИЉАНА, [REDACTED]

КРИВА ЈЕ

Што је:

Дана 01.06.2018. године око 16,45 часова, у Београду у стану који се налази у ул. [REDACTED] стан број [REDACTED] у стању битно смањене урачунљивости, свесна свога дела, чије је извршење је хтела иако је знала да је исто забрањено, лишила живота своју мајку [REDACTED] која се налазила у стању припитости, на тај начин

што је, током међусобне расправе са оштећеном, док су се налазиле у дневној соби стана на наведеној адреси, узела пикслу, а затим оштећену пет пута ударила у пределу десне половине теменог предела главе и у пределу темене кврге наневши јој повреде у виду зјапеће-звездасте ране у централном делу, промера 5x4 цм, удесно од наведене ране, једну попречну рану, неправилног троугластог облика промера 2,5x1 цм, испред и упоље уздужну лучну рану, промера 4,5x0,5 цм, испред и унутра попречну лучну рану, промера 3x0,5 цм и непосредно улево, готово у средњој уздужној линији главе, уздужну цртасту рану, промера 5x0,3 цм, које у појединачном и скупном садејству представљају лаку телесну повреду а када је оштећена изашла у предсобље, окривљена је узела нож са црном дршком дужине 24 цм, сечива дужине 14 цм и ширине 2 цм а затим оштећену која је била предњом страном окренута ка њој, наведеним ножем нанела више удараца у пределу врата и рамена па јој је тако нанела једну убодну рану непосредно испод десног угла доњовиличне кости главе са средином на 25,5 цм испод равни темена и око 9 цм удесно од средње уздужне линије врата, са пресеком десне вратне вене и околних мишића, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану пределу доње трећине десне бочне стране врата и испод претходно описане ране и на граници са десним наткључним пределом, са средином на око 26 цм испод равни темена и око 14 цм удесно од средње уздужне линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану у доњој трећини десне бочне стране врата иза претходно описане ране и на граници са десним наткључним пределом, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну вретенасту убодну рану у пределу предње стране врата, у доњој трећини, која се квалификује као тешка телесна повреда, у пределу леве надкључне јаме уз горњу ивицу унутрашњег окајка леве кључне кости са средином на око 27 цм испод равни темена и око 6 цм улево од средње уздужне линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану која се од ране у левом наткључном пределу, преко леве бочне стране врата па све до леве половине братка, одоздо нагоре и слева пружа у облику слова "Y", која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану у пределу левог мастоидног наставка са средином на око 14 цм испод равни темена и око 16 цм улево од средње уздужне линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда и једну убодну рану на граници леве бочне и задње стране врата, испод претходно описане ране, са средином на око 18 цм испод равни темена и око 15 цм улево од средње линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда опасна по живот због пресеченог десног можданог живца и обилног крварења из пресечене леве гране артерије, при чему је ошт. [REDACTED] покушала да се одбрани истурањем обе руке испред себе па јој је окривљена нанела и повреде у пределу горње стране десног рамена и у пределу горње стране левог рамена, повреде у виду ране на десној дланеној страни доње трећине десног кажипрста и шест цртастих рана на јагодицама прстију леве шаке и на спољашњем делу левог кажипрста, као и повреде огуљотине коже на два места у доњој трећини лактичне кости десне подлактице и повреде коже у пределу доње трећине надлане стране леве подлактице на три места, као и на лактичној страни корена леве шаке које у појединачном и скупном садејству представљају лаку телесну повреду а све напред описане повреде у свом скупном дејству, представљају тешку телесну повреду опасну по живот и због тих повреда, као и због искрвављења из пресечних судова дуж убодина и секотина на врату, наступила је смрт ошт. [REDACTED]

-чиме је извршила кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика.

па суд окривљену Садовски Љиљану применом напред наведених законских прописа и одредби чл. 1, 4, 5, 42, 45, 54 и 63 Кривичног законика

O C U B U J E

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 7 (СЕДАМ) ГОДИНА, у коју казну се окривљеној урачунава време проведено у притвору који јој се рачуна почев од 01.06.2018. године када је лишена слободе, па до упућивања оптужене, односно осуђене у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљеној Садовски Љиљани изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊА ПРЕДМЕТА

и то: једног кухињског ножа са црном дршком, дужине 24 цм, сечива дужине 14 цм и ширине 2 цм, као предмета употребљеног за извршење кривичног дела.

Окривљена Садовски Љиљана се ослобађа плаћана трошкова кривичног поступка, па стога трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт.бр.410/18 од 22.08.2018. године, окривљеној Садовски Љиљани стављено је на терет извршење кривичног дела убиство из чл.113 Кривичног законика.

Заменик ВЈТ у Београду је у завршиој речи изјавио да тужилаштво сматра да је након спроведеног доказног поступка, а ценећи све изведене доказе доказана извесност да је оптужена Садовски Љиљана извршила кривично дело које јој се ставља на терет. Чињенично стање које се односи на место и време извршења кривичног дела утврђено је како изјавама оптужене и сведока [REDACTED] и [REDACTED], тако и материјалним доказима, односно записником о увиђају Ктр.бр.2949/18 од 01.06.2018. године, извештајем о форензичком прегледу лица места Кт.бр.100-1306/2018 од 02.06.2018. године са скицом лица места те фотодокументацијом Ку-9126/18, Кт.бр 100/1306/2018 од 01.06.2018. године. Опис

повреда, чиме су нанете као начин наношења повреда, те чињеница да је услед тих повреда преминула [REDACTED] произлази из наведених доказа као и из потврде о привремено одузетим предметима Ку.бр9126/18 од 01.06.2018. године, обдукционог записника С-621 од 01.06.2018. године са ЦД-ом, извештаја о резултатима токсиколошко-хемијске анализе број протокола Ц-537/18 од 20.06.2018. године, записника о вештачењу 03/2/11/1 број 234-4715/18 од 03.07.2018. године, записника о вештачењу 03/2/11/1 број 234-4715/18 од 02.07.2018. године и судско медицинског вештачења др Зорана Станковића од 23.07.2018. године. Да је оптужена нанела повреде и лишила живота оштећену [REDACTED] произилази делимично из њене одбране, али то неспорно произилази из аудио снимка сачињеног приликом пријављивања предметног догађаја који у међусобној повезаности са налазом и мишљењем НКТЦ-а односно постојања бројних трагова крви оштећене на гардероби који припада окривљеној, као и ДНК трагова окривљене Љиљане Садовски на дршци и сечиву повредног оружја, може се утврдити да је окривљена лишила живота [REDACTED]. Из наведених доказа, као и обдукционог записника и налаза и мишљења др Зорана Станковића може се закључити да је сукоб између окривљене и оштећене започео у дневној соби стана где је окривљена, стакленом пикслом, ударила по глави оштећену што произилази из налаза и мишљења НКТЦ-а јер је из трага лабораторијске ознаке 558-12/18 утврђено је да је на делу стаклене пепељаре изузет траг крви која припада оштећеној, а вештачењем др Зорана Станковића утврђено је да се ради о ранама у десној половини теменог предела и у пределу темене кврге оштећене, укупно пет рана, на површини 9x11 цм, описане под тачком 3 обдукционог записника и да се ради о раздеротинама које у време наношења, у свом појединачном и скупном садејству представљале су лаку телесну повреду. Даље се може утврдити да је оштећена [REDACTED] покушала да побегне у собу која се налази до дневне собе али је у међувремену окривљена узела нож дужине око 24 цм, оштрице дужине око 13 цм, што се утврђује налазом и мишљењем НКТЦ-а из којег је утврђено да се на дршци и оштрици ножа налазе ДНК профили окривљене (трагови лабораторијске ознаке 558-2/18 и 558-3/18) а затим, у тренутку док се оштећена налазила на улазу у спаваћу собу иста стигла и оборила и док се оштећена налазила на поду у неком од полусавијених, седећих или лежећих положаја задала јој више удараца ножем, при чему је оштећена покушавала да се одбрани рукама, као и покушајем да се измакне од напада ножем о чему говоре бројне ране на пределу десног рамена и горње стране левог рамена описане под тачком 6 и 11 обдукционог записника и ради се о секотинама које настају повлачењем и притиском оштрице замахнутог механичког оруђа преко површине коже и других мекоткивних структура. У прилог тврђење да се оштећена бранила од напада ножем указују и ране-секотине на дланеној страни доње трећине десног кажипрста и шест цртастих рана на јагодицама прстију леве шаке и на спољашњем делу левог кажипрста описане под тачкама 13 и 14 обдукционог налаза, које настају повлачењем и притиском оштрице замахнутог механичког оруђа преко површине коже и других дубљих мекоткивних структура, које су настале при покушају оштећене да истурањем повређених делова шаке заштити себе од повређивања (одбрамбене повреде) како је то утврдио вештак др Зоран Станковић. И повреде десне подлактице описане под тачком 13 обдукционог налаза су цртaste огуљотине коже, које настају дејством шиљка замахнутог механичког оруђа или деловима људског тела, а у конкретном случају могле су да настану у предметном догађају, од стране друге особе, најмање једнократним повлачењем ноктима или шиљатим деловима предмета и ствари у стану, на местима регистрованих повреда, и

у време наношења, у свом појединачном и скупном садејству представљале су лаку телесну повреду. И поред тога што се оштећена бранила, окривљена је успела да нанесе и осам убодних рана описаних у обдукционом записнику, као и у налазу и мишљењу судског вештака др Зорана Станковића под бројевима од 2 до 9 и то у пределу врата и главе које се скупа квалификују као тешка телесна повреда опасна по живот, а због којих је и дошло до искрвављења и смрти оштећене [REDACTED]. Наведеним вештачењем је и потврђено да су смртоносне ране нанете ножем са црном дршком дужине од око 24 цм, оштрице дужине око 13 цм, а да је узрок смрти искрвављење из пресечених крвних судова дуж канала убодина и секотина на врату у директној узрочно-последичној вези са нанетим повредама. Свој налаз др Станковић Зоран допунио је на главном претресу одржаном дана 02.04.2019. године када је искључио могућност да су описане повреде настале у ситуацији да је оштећена нападала оптужену, јер постоје бројне повреде на рукама оштећене пронађене на прстима леве и десне руке које је задобила приликом истурања руку испред себе у циљу заштите од напада оптужене. Што се тиче одбране окривљене може се закључити да је она у својој изјави претежно говорила о њеном односу са мајком оштећеном [REDACTED] у протеклих 30 година а да се врло мало изјаснила о самом догађају при чиму је исказала селективност у чињеницама којих се сећа, најчешће само оних које иду у корист њене одбране, што доводи у питање истинитост онога што је изјавила при чиму мисли на део из изјаве када описује непосредно пред сам догађај, а не на део где описује целокупан живот и њен однос са оштећеном. Наиме, тужилаштво је становишта да изјава оптужене у делу када описује да је њу оштећена [REDACTED] напала покушавајући да је удари пикслом, те да је оштећена пошла у кухињу и узела нож како би је напала и да је она отела и да се од тог тренутканичега не сећа, дата је у циљу умањења кривичне одговорности и не одговара чињеничном стању. Наиме, оптужена се не изјашњава о томе шта је урадила са пикслом након што је "отела пикслу из руке како је не би повредила" при чиму мисли на оштећену. Очигледно је да ако је отела пикслу из руку оштећене као тврди, исту није само склонила, што би било логично већ је употребила за напад на оштећену јер из налаза и мишљења НКТЦ-а, трага лабораторијске ознаке 558-12/18 произилази да је на делу стаклене пепельаре изузет траг крви који припада оштећеној, док се на сликама 5 и 6 фотодокументације могу видети трагови капања крви и то на тепиху испред троседа и на крпари на излазу из собе који очигледно припадају оштећеној јер је вештачењем др Станковић Зорана утврђено да се на глави оштећене у десној половини теменог предела и у пределу темене кврге оштећене налазе ране које могу настати ударцима пиксле што све указује да део изјаве оптужене да је мајку одгурнула на тросед и да је мајка у том тренутку када је села на тросед ударила ногом неистинити. Наведени начин догађаја који је описала оптужена је немогућ јер је оштећена била старија особа и вештак Станковић је оценио да [REDACTED] није поседовала неку већу физичку снагу и могућност да пружи јачи отпор, тако да иста, након ударања пикслом по глави која се од силине ударца распала, сигурно није могла да оде до кухиње како би узела нож, како је то навела оптужена, а још мање да се гура и отима са оптуженом око ножа. Такође, симптоматично је да се оптужена од тренутка узимања ножа из кухиње, ничег не сећа већ јој се сећање враћа тек касније када је ушла у купатило и села на каду. Када се узму у обзир неспорне чињенице да је оптужена делове сломљене пиксле скупила и бацала у канту за ђубре, да је опрала нож којима је нанела повреде својој мајци, а затим се пресвукла па тек тада позвала полицију, указују на једно рационално поступање које не би било да је заиста била у

стању битно смањене урачунљивости. Навео је да ће имајући у виду наведене чињенице суд посебно морати и да цени чињенице коју је у свом налазу и мишљењу навео вештак психијатар др Бранко Мандић да је оптужена дело почнила у стању битно смањене урачунљивости а да тужилаштво сматра да се та чињеница не може неспорно узети као утврђена обзиром да је мишљење дато само на основу изјаве оптужене а не на основу осталих материјалних доказа јер вештак и нема право да их утврђује већ је то у надлежности суда. На крају је навео да је у сваком случају неспорно да оптужена Љиљана Садовски није неурачунљива и ради се о особи која је способна да схвати значај дела и да управља својим поступцима а имајући у виду да је неспорно утврђено да је на описани начин лишила живота оштећену [REDACTED] и да тужилатво сматра да је извесно да је она учинила кривично дело Убиство из чл. 113 Кривичног законика, па предлаже суду да је огласи кривом и казни по закону имајући у виду све олакшавајуће и отежавајуће околности.

Представник породице оштећене покојне [REDACTED] [REDACTED] је у завршној речи изјавила да је став њене породице јасан, они не истичу имовинскоправни захтев према окривљеној, која је и мајка законских наследника оштећене [REDACTED] и не придружују се кривичном гоњењу.

Окривљена Садовски Љиљана је на записнику о саслушању окривљеног састављеним пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду дана 03.06.2018. године, након што су јој предочени наводи наредбе о спровођењу истраге, у присуству брачноца изјавила да је због чињенице да има низак притисак, као и да пати од алергије, као и због тога да је у последња два дана била у притвору јако исцрпљена и да у том тренутку није способна да да одбрану, али задржава право да то учини током поступка.

Окривљена Садовски Љиљана је на главном претресу одржаном дана 28.12.2018. године у своју одбрану изјавила да је имала веома тешко и тужно детињство. Наиме, њени родитељи су се развели док је била стара само годину дана и то на тај начин што је отац побегао од мајке за Немачку. Њена мајка је још од њеног најранијег детињства колико се сећа, веома mrзела њеног оца, ружно се и агресивно изјашњавала о њему, а касније је, кад је после своје 18 године остварила контакт са оцем сазнала од њега да га је мајка на срећу безуспешно тражила по Аустрији (јер јој није намерно рекао тачно земљу у коју се иселио), да би га убила. Окривљену то није зачудило, јер је и мајка све време њеног одрастања била безразложно груба према њој, из разлога што је вероватно превише подсећала на њеног оца, мајчиног бившег супруга. Мајка је знала често да је удара, да је понижава, претила јој је ножем, чекићем, повређивала је, разбијала је ствари по кући као што су врата и слично. На срећу, када је била други разред основне школе њена мајка се у граду Бару, Република Црна Гора удала за доброг человека, професора, који је штитио од мајке и који се према њој понашао као родитељ. За време његовог живота била је заштићена. Она је била највише мирна када је мајка ишла на службене путеве, она је често била одсутна из куће и тада је нико није дирао, јер је очух био заштитнички настројен према њој и није стајао на мајчину страну.

Нажалост, све ово малтретирање се наставило и у периоду њеног сазревања, па чак и у тренутку када је засновала брачну заједницу са својим супругом и када је

била у четвртом месецу трудноће. Наиме, она-окривљена је у том тренутку живела са својом породицом – супругом у двојпособном стану своје мајке у Београду и била је у четвртом месецу трудноће са првим дететом, када је једног дана док се њен супруг налазио у школи за пилоте у Вршцу, њу трудницу њена мајка [REDACTED] напала чекићем, где је у тренутку када сам је затворила врата од своје собе, иста оштетила ударајући их чекићем. Она је телефоном о томе обавестила свог супруга, изашла из мајчиног стана и отишла у стан његових родитеља. О свему овоме може посведочити и њен тадашњи супруг [REDACTED] који живи у Земуну, улица [REDACTED]. Од тада је имала само повремене контакте са својом мајком, где би се чуле и виделе за два до три сата и за тај временски период ствари су биле релативно нормалне, тј. није присуствовала њеним експлозијама беса. Ради сваке истине, она-мајка је наставила своје агресивно понашање према њиховим рођацима, јер је била у таквој економско-финансијској ситуацији да су рођаци то морали трпети. На пример, из не зна ког разлога иако је имао своје родитеље живе и здраве, њена мајка је усвојила и брата од тетке окривљене [REDACTED]. Она се мешала толико у његов живот и толико је лоше утицала на њега, јер је он живео код ње док се није запослио, да га је на крају довела до тога да се исти убије, тј. изврши самоубиство, пошто је пресудно утицала да се он не ожени са девојком коју је волео.

Такође је напоменула да је имала око тридесет година када је једном приликом остала код мајке пар дана са дететом – млађим сином, њена мајка је у тренутку када се она-окривљена враћала из тоалета у јутарњим сатима без икаквог разлога напала и руком њену главу ударила о радијатор, тако да је имала ожиљак на глави пошто је морала ићи на хируршку интервенцију у Болници у Земуну. Окривљена је штитила мајку, па је [REDACTED] рекла да је пала и да је ударила главу о шипку – цев радијатора. Њу мајка јесте ударила у ту шипку – цев радијатора држећи је за косу.

Она се развела од свог супруга [REDACTED] 1998. године и од тада је живела као подстанар са својом ћерком, а где су старија деца – синови остали код оца. Мајка је безуспешно дуги низ година наговарала да пређе код ње да живи јер би јој то било финансијски лакше, али је окривљена имајући у виду дугогодишње искуство са њом, то одбијала. Међутим, нажалост, мало и под утицајем ћерке коју је њена бака успела на то наговорити 2016. године су се ћерка и она-окривљена преселиле код њене мајке у овај двојпособни стан. Убрзо се све вратило на старо, с тим што мајка овај пут није била агресивна само према окривљеној, већ и према њеној ћерци [REDACTED] па је одлучила да то прекине и са ћерком је након месец дана опет изашла из овог стана изнајмљујући за њих две други стан.

Пролазило је време, мајка је била све болеснија, ћерка је у једном тренутку отишла да живи са својим дечком и она-окривљена је нажалост, под наговором мајке прихватила да се поново врати код ње да живи у истом стану марта 2018. године, с тим што напомиње да је мајка звала и [REDACTED] да дође са њом-окривљеном, али је иста рекла да јој то не пада напамет. Доселила се код мајке, она је била старости 80 година, али физички веома држећа. Покушавала је да успоставе нормалан однос, спремала је по кући, кувала, ишли су заједно у шетњу, где напомиње да је у овом временском периоду било испада од стране њене мајке, али је она увек налазила снаге да те сукобе избегне тако што би излазила из стана да се прошета, односно заједно би излазиле у шетњу, па би се мајка "издувала". Овог 01.06.2018. године она

и мајка су започеле причу о спремању стана који је био пун старих ствари, где су у разговору споменуле да треба кренути од тераса које имају три, а које су пуне старих ствари. Причале су да треба кренути од терасе од дневне собе, када је у једном тренутку док су се налазиле у дневној соби оштећена сада покојна, њена мајка [REDACTED] почела викати говорећи јој да неће она њој одређивати шта је за бацање, а шта не. Она-окривљена је у једном тренутку видела у дневној соби како у десној руци држи пикслу од тврде пластике коју је претходно узела из предсобља, имајући у виду да се код њих не пуши у стану. Чим је почела њихова расправа, односно мајчина вика, окривљена је попила таблету Бромазепама од 3 мг и изашла на терасу да запали цигарету користећи пепељару која се налазила на тераси. Приликом повратка са терасе видела је мајку у дневној соби уnezвереног погледа са овом пикслом коју је држала у десној руци. Мајка јој је у том тренутку рекла: "Сад ћеш ти да видиш шта ћеш ти да сређујеш у мом стану". Она је само питала "Шта ти је, побогу?", а оштећена сада покојна се окренула и пошла у правцу кухиње, пошто је стекла утисак да је на том месту у дневној соби чекала да уђе са терасе, где је окривљена имала осећај да је мајка била спремна да је удари. Оштећена је том приликом замахнула да је удари у главу, а она-окривљена је задржала рукама, тако што је својим рукама блокирала мајчин ударац, али је није ухватила за руку, с тим што јој је и сама не зна како, отела писклу из руке да је не би повредила. Она-окривљена је онда одгурнула, она је села на тројсед, све се дешавало на малом простору, а мајка је у тренутку када је села на тројсед ударила ногом, не зна да ли коленом или неким другим делом ноге у пределу stomaka. Окривљена је у том тренутку пала на под, а оштећена сада покојна је устала и кренула ка предсобљу из којег се улази у кухињу говорећи јој да ће сада видети који је њен бог и њен закон. Она се уплашила имајући у виду многобројна искуства да је мајка кренула по нож или нешто друго, па је кренула у истом правцу ка кухињи. Њих две су се среле на улазу у кухињу, сад не зна која је прва од њих две ушла у кухињу, ту је окривљена зграбила прва нож да га она-штећена не би узела у руке и онда су почеле ту да се гурају, да се отимамају, с тим што се не сећа да је и у једном тренутку овим ножем који је држала у десној руци убola или повредила своју мајку. Не сећа се ни да ли је она нешто у тим тренуцима говорила, нити да ли је и она-окривљена говорила, била је у блокади, тоталном шоку, доживела је по свом мишљењу нервни слом. Сећа се само да је у неком тренутку ушла у купатило, да су јој ноге клецале, да се тресла, па је морала сести на каду. После неког времена узела је у купатилу још једну таблету Бромазепама од 3 мг, а у једном тренутку је позванило звоно на улазним вратима. Отворила је и видела да је то њена ћерка, сећа се да јој је рекла да је баба напала, да се бранила и да не зна да ли је убила. Напоменула је да она није смела да јој приђе, а њена мајка се налазила на поду између предсобља и мале собе. Такође није дала ни ћерци да јој приђе, већ јој је рекла да одмах изађе до свог момка који ју је чекао испред зграде, а она је позвала полицију. Мисли да је прошло неких десетак минута када је попила прву таблету Бромазепама до овог догађаја који је започео у дневној соби, па се наставио на улазу у кухињу, а потом и у предсобљу.

Она и после седам месеци стварно не може да се сети шта јој се дешавало у кључним моментима, сем што може да изјави да јој је веома тешко и да све време размишља о овом тешком тренутку када је како се испоставило лишила живота своју мајку. Веома јој је тешко прво из разлога што се ради о њеној мајци, без обзира на све њено понашање према њој, фактички од почетка њеног живота је хтела да макар

сад кад је она постала старија и кад је њена мајка била у дубокој старости хтела заједно да проживе и успоставе нормалан однос у чему нажалост нису успеле. Веома јој је жао и своје троје деце и двоје унучади, јер морају живети са сазнањем везаним за овај догађај. Иначе, критичном приликом и она је задобила повреде по рукама, имала је секотине.

На питање заменика ВЈТ, окривљена је изјавила да стварно не зна где је задобила те посекотине, као и модрице и ову убодину коју је имала на длану, не зна да ли је то било у дневној соби, улазу у кухињу или у предсобљу.

Додала је да се ова пронађена гардероба – тексас сукња и мајица су њене и у њима је била у тренутку када се збио критични догађај. Такође је у том тренутку носила црвене папуче број 41. Кад је ушла у купатило, након што је опрала руке, седећи на кади и после умивања скинула је ову гардеробу и попила Бромазепам, што значи да је [REDACTED] пустила у стан у другој гардероби у којој је и приведена.

Она је вероватно у том несвесном стању, махинално док је скупљала делове пиксле и овај нож који је по свему судећи коришћен критичном приликом вратила у фиоку кухињског елемента где иначе и стоје ножеви. Не сећа се да ли је поменути нож прала у купатилу. Вероватно је у купатило ушла носећи нож. Делови пиксле су били у дневној соби. Не зна да ли је она-оштећена сада покојна њу ударила пикслом или окривљена оштећену.

На питање председника већа, окривљена је изјавила да овај нож који је са собом потом однела у купатило се пре критичног догађаја налазио у оцеђивачу поред судопере, на самом улазу у кухињу.

Колико се сећа, њена мајка је средином 80-тих година имала преписану терапију где је користила Транекс и Лексилијум, с тим што је она избегавала коришћење ових лекова. Њен здравствени картон се налазио у ДЗ Земун у јединици која се налази прекопута Пољопривредног факултета.

Бранилац окривљене адв. Горан Пејић је у завршној речи достављеној суду у писаном облику навео да своје апологетско слово или завршну реч започиње пре свега искреним жаљењем што се инкриминисани догађај уопште десио и што смо у ситуацији да присуствујемо суђењу за једно овакво кривично дело, жени од 58 година, мајци троје деце, баки двоје унучади, која у свом животу никада није учинила ниједан преступ, прекршај, а камоли кривично дело, напомињући да се ради о ситуационом делу, да овде окривљена Љиљана Садовски није особа из криминалног миљеа, као и да је њена психилошка структура таква да није склона насиљу, на коју околност се изјашњавао и судски вештак др Бранко Мандић, па се поставља питање што је довело до инкримисаног догађаја и шта је утицало и уопште навело окривљену Љиљану да поступи на начин на који је поступила. Да бисмо дошли до одговора на ово питање од круцијалне важности је да пре анализе деликтне ситуације, како то наводи и судски вештак др Бранко Мандић у свом мишљењу од дана 22.01.2019. године, “обратио пажњу на дугогодишњи предделиктни период”. Наиме, према исказу окривљене, али и исказима испитаних сведока као неспорно се може закључити да је оштећена [REDACTED] била особа склона изливима беса,

агресији насиљничком понашању уопште. Сама окривљена приликом саслушања наводила је само неке од случајева у којима смо могли да видимо какву врсту и степен, ничим изазване тортуре и злостављања, које се састојало и у физичким и у психичким патњама, је трпела читав свој живот од овде оштећене [REDACTED]. Навео је да се може само претпоставити како се окривљена осећала и шта је проживљавала у најранијем детињству од своје мајке, а нарочито што јој је сама мајка причала да је одлазила у иностранство са намером да пронађе њеног оца, бившег супруга и лиши га живота, а свој бес према бившем супругу оштећена Папан Даница је усмеравала према ћерки, као некоме ко је везује и подсећа на њега, а овакво понашање према окривљеној се наставило и у току њеног сазревања и у периодуadolесценције. Јасно је о каквом психичком склопу оштећене се се радило, када је према наводима, сведока [REDACTED] "ножем и чекићем јурила мајку, док је била трудна и то око неке баналне ствари, као на пример да конац није ставила на место на којем је оштећена сматрала да треба да стоји" као и да је "спавала са ножем испод јастука". О злостављању које је окривљена преживљавала говори и потпуно невероватна, згражавајућа Пресуда Четвртог општинског суда у Београду Посл.бр.П5041/82 од 25.04.1983. године. Наиме оштећена [REDACTED] избацила је из стана свију ћерку Љиљану Садовски, њеног мужа [REDACTED] и њиховог тек рођеног сина, и то на начин што је док су они били у шетњи, променила браву на вратима, одбијајући да им преда дећје ствари. Читајући диспозитив пресуде којом се налаже [REDACTED] да врати пелене, колевку, колица, бенкице, постельину, нико не може да остане индиферентан, или да разуме и да оправда такав поступак према сопственој ћерки, а поготову не према тек рођеном унуку. Без обзира на несхватљив степен агресије и злостављања, окривљена Љиљана се понашала крајње дефанзивно и избегавала било какав конфликт, те је након што их је мајка избацила наставила одвојен живот, штавише после развода 1998. године, није се вратила код мајке, већ је са својом ћерком [REDACTED] годинама живела у изнајмљеним становима, иако је мајка инсистирала да дођу и живе све три заједно, што су и урадиле након упорног инсистирања 2016. године. Међутим, већ после месец дана Љиљана и [REDACTED] су схватиле да се ништа није променило и да је заједнички живот под таквим притиском апсолутно немогућ, те су поново изнајмиле стан и одвојиле се од [REDACTED]. Након протека временског периода од две године и упорног инсистирања од стране [REDACTED] уз образложење да је стара и болесна, Љиљана поново показује емпатију и на своју огромну несрећу пристаје да се у марта 2018. године врати у њен стан, а пре свега како би покушала да, колико је то могуће, успостави нормалан однос и буде јој од помоћи. Тог кобног дана 01.06.2018. године оштећена поново започиње вербални напад на окривљену око баналне ствари као што је сређивање стана. Окривљена избегавајући сукоб као и много пута пре, пије таблету Бромазепама и излази на терасу. Приликом повратка у стан, окривљена види оштећену, унезвереног погледа са пикслом у руци која јој у том тренутку прети: "Сад ћеш ти да видиш шта ћеш ти да сређујеш у мом стану". Овакво агресивно поступање оштећене несумњиво је било појачано из разлога што је оштећена била под дејством алкохола у стању припитости, што неспорно произлази из извештаја о хемијско-токсиколошкој анализи од дана 21.06.2018. године. Упркос томе што је окривљена поново покушава да избегне сукоб, оштећена врши апсолутно нескривљен, истовремен, противправни напад на окривљену и покушава да је удари пикслом. Након што се окривљена одбранила и одбила од себе оштећену, иста је шутира у stomak и креће ка кухињи изговарајући реченицу: "Сад ћеш видети који је

твој Бог и твој закон". Окривљена је у потпуном шоку, страху за свој живот, због целокупног животног искуства са оштећеном, као и конкретног, ничим изазаваног напада, оправдано плашени се шта ће оштећена следеће урадити, креће за њом у правцу кухиње како би је спречила да евентуално узме нож и тиме је у налету хистерије лиши живота. Оправдано је окривљена страховала од таквог поступања оштећене, имајући у виду да оштећеој не би било први пут да окривљеној прети, напада је, и јури ножем. Како окривљена наводи у својој одбрани, успева прва да зграби нож, али је из целокупне ситуације јасно да то не чини у намери да оштећену хладнокрвно лиши живота, већ управо да је спречи да употреби исти. Имајући у виду целокупно чињенично стање, потпуно је јасно у којој врсти шока и афекта беса високог интезитета се окривљена налазила, што је потврђено и вештачењем др Бранка Мандића од 22.01.2019. године у ком се јасно и децидно изјаснило да је урачунљивост окривљене tempore criminis била битно смањена, те је потпуно логична, животна и убедљива одбрана окривљене да не може да се сети тачно самог, исувише стресног догађаја. Ова чињеница, да окривљена не може врло детаљно да опише детаље догађаја, онога што се десило током предузимања инкримисане радње, као и понашање након тога, несумњива је и јасна потврда, потпуно у складу са психијатријским вештачењем, да се Љиљана Садовски налазила у стање јаке раздражености изазване нескривљеним, истовременим и противправним нападом оштећене. О одсуству било каквог плана и намере окривљене да изврши кривично дело које јој се оптужбом ставља на терет, али и само психичко стање у којем се налазила, како током критичног догађаја, тако и непосредно након њега, говори и накнадно поступање окривљене. Окупала се, обукла чисту одећу, попила још једну таблету Бромазепама, позвала полицију коју је сачекала и отворила им врата. Сам снимак полиције, у којем окривљена пријављује шта се десило, предложен је као доказ у овом поступку. На наведеном снимку може се чути глас окривљене који је фрапантно, неприродно миран. Оваква смиреност у гласу указује управо на стање шока, као и на то да је окривљена била ван себе, те да су јој могућности да схвати значај дела и да управља својим поступцима несумњиво биле битно смањене, а што потврђује и судски вештак др Бранко Мандић који је у свом мишљењу и налазу и мишљењу од дана 22.01.2019. године децидино навео да је код окривљене "дошло до наглог пораста већ присутне емоционалне напетости, чији је психолошки садржај био афекат беса високог интезитета", као и да имајући у виду "изузетно висок квантум испољене агресивности, који у потпуности одудара од структуре личности испитанице и њеног уобичајеног психичког функционисања, и на крају због свега тога закључује да су њене способности да схвати значај свог дела и управља својим поступцима биле битно смањене". Имајући у виду овај налаз и мишљење судског вештака, као и целокупно утврђено чињенично стање, јасно је да се окривљена у критичном тенутку налазила у стању јаке раздражености. Наиме, појам јаке раздражености, као правни термин, и теорија и пракса, препознају као афективна стања јачег интезитета која утичу на способност расуђивања и одлучивања. Не само то, него из свих изведенних доказа у овом поступку неспорно произлази да је овакво афективно стање окривљене изазвано управо понашањем оштећене, односно потпуно нескривљеним, истовременим и противправним нападом на окривљену, као и целожivotним злостављањем, те да је одлучујуће утицало на окривљену да поступи на овакав начин. Такође је из неспорно утврђеног чињеничног стања потпуно јасно да постоји сразмера између повода за саму раздраженост окривљене и његовог интезитета, поготово имајући у виду горе цитирани налаз и мишљење

вештака, као и његов исказ дат на главном претресу дана 04.06.2019. године у ком наводи да имајући у виду описану структуру личности окривљене, "не постоје елементи који би указивали на малигну агресивност", да се не ради о психопатској личности, са иначе нижим прагом толеранције на фрустрације, чије понашање би било искључиво резултат њених карактерних особина, већ онакво какво би испољила нормална личност у датим околностима. Из свега наведеног јасно је да се окривљена налазила у класичном положају жртве, која је читав свој живот шиканирана, зlostављана и на крају, апсолутно без своје кривице, доведена у ситуацију да се бори за свој живот. Дугогодишње нагомилано искуство говори у прилог чињеници да је [REDACTED] цео живот испољавала агресију према Јильани, те је њен одлазак по нож са циљем да је лиши живота. У том смислу, Јильанино поступање је крајње инстиктивно и животно, у крајњем случају и потпуно легитимно, као најсветије право за одбрану свог живота и тела. С обзиром да самог догађају нису присуствовали непосредни сведоци, може само да се нагађа шта се тачно догодило, али имајући у виду читав предделиктни период, структуру личности, како окривљене, тако и оштећене, те налаз и мишљење вештака, нема ниједног разлога да се сумња у исказ окривљене, а поготову не да је исти дат у циљу избегавања или умањења кривичне одговорности. С друге стране, ако суд није у потпуности уверен у овакво чињенично стање, евентуално би овај критични догађај могао да третира као догађај који има све елементе законског обележја бића кривичног дела убиство на мах из члана 115 Кривичног законика. У конкретном случају неспорно је утврђено да се окривљена налазила у стању јаке раздражености као последице дугогодишњег зlostављања, малтретирања и вређања, које је критичног дана кулминирало и конкретним нападом оштећене, што представља кумулативно испуњење сва три алтернативно постављена услова за постојање овог кривичног дела, односно школски пример бића кривичног дела убиство на мах. Осим последице која је сама по себи трагична, јасно је да не постоји ни једна отежавајућа околност на страни окривљене. Предложно је суду, имајући у виду све горе наведено и неспорно утврђено чињенично стање, околности које су довеле до критичног догађаја, психичко стање у којем се критичном приликом налазила окривљена, да је огласи кривом за извршење кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика у прекорачењу граница нужне одбране услед јаке раздражености изазване нападом и ослободи је од казне применом члана 19 став 3 Кривичног законика. Уколико суд процени да нису испуњени услови за примену института нужне одбране, сматра да је у најмању руку несумњиво доказано да се окривљена може огласити кривом за извршење кривичног дела Убиство на мах из члана 115 Кривичног законика, те предлаже суду да, имајући у виду све олакшавајуће околности, изрекне окривљеној казну испод законског минимума прописаног за наведено кривично дело.

Окривљена Садовски Јильана је у завршној речи изјавила да се у свему придржује завршној речи свога браниоца једино може да дода да је очајна, да се каје, где ће је туга и бол пратити до краја живота. Коју год казну суд да јој одреди, то неће ублажити њену бол.

Суд је у доказном поступку након изношења одбране окривљене, проверавајући наводе оптужног акта, као и одбрану окривљене Садовски Јильане саслушао сведока оштећену [REDACTED], сталног судског вештака за судску медицину др Зорана Станковића, сталног судског вештака психијатра др

Бранка Мандића, извео доказ емитовањем снимка са ЦД-а који је достављен уз службену белешку ПУ за град Београд дежурне службе, Командно оперативног центра ДД број 278569/2018 од 01.06.2018. године, као што је на сагласан предлог странака прочитало: потврду о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП Одељење за увиђајно-оперативне послове КУ број 9126/18; КТ-509/18 од 01.06.2018. године, извештај о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд, УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику, КТ број 100-1306/2018 од 02.06.2018. године, извршио увид у скицу лица места и фотодокументацију ПУ за град Београд, УКП, ОКТ, КТ број 100/1306/2018 од 01.06.2018. године, прочитало службену белешку ДД број 27856/2018 од 01.06.2018. године од 01.06.2018. године, прочитало лекарски извештај за окривљену Садовски Љиљану број 206504 од 02.06.2018. године заведен у истражним списима под бројем 36/2, записник о увиђају Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктр.бр. 2949/18 од 01.06.2018. године, обдукциони записник за покојну ██████████ Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину бр. С-621 од 04.06.2018. године, извештај о резултатима токсиколошко-хемијске анализе ВМА, Центра за контролу тровања, Института за токсикологију и фармакологију, Одељења за токсиколошку хемију, број протокола Ц-537/18 од 20.06.2018. године, прочитало налаз и мишљење вештачења Националног криминалистичко техничког центра, Одељења за ДНК анализу и вођење збирки ДНК профиле, број 234-4715/18 од 03.07.2018. године, налаз и мишљење судско медицинског вештачења сталног вештака за област судске медицине проф. др сц, мед. Зорана Станковића од дана 23.07.2018. године, налаз и мишљење сталног судског вештака др Бранка Мандића за окривљену Садовски Љиљану од 07.07.2018. године, допунски налаз и мишљења сталног судског вештака др Бранка Мандића о душевном здрављу и урачунљивости окривљене Садовски Љиљане од 17.08.2018. године, налаз и мишљење сталног судског вештака др Бранка Мандића за оштећену покојну ██████████ од 17.08.2018. године, записник о саслушању окривљене Садовски Љиљане састављен пред ВЈТ у Београду дана 03.06.2018. године, исказ сведока ██████████, дат на главном претресу дана 08.02.2019. године, прочитало копију пресуде Четвртог општинског суда у Београду посл.бр. П.5041/82 од 21.10.1983. године, копију здравственог картона пацијенткиње покојне ██████████, достављене Вицем суду у Београду од стране ДЗ Земун уз допис од 09.01.2019. године, допунски налаз и мишљење сталног судског вештака др Бранка Мандића за окривљену Садовски Љиљану од 21.01.2019. године, изјашњење сведока ██████████ дато на главном претресу дана 08.02.2019. године, прочитало фотокопију здравственог картона окривљене Садовски Љиљане, достављену од стране Управе Окружног затвора у Београду уз допис од 05.04.2019. године, као што је прочитало извештај из КЕ за окривљену.

Сведок оштећена ██████████ је на записнику састављеним пред ВЈТ у Београду дана 11.06.2018. године изјавила да везано за догађај поводом кога је позвана може да изјави да у вези са самим тим чином њој није ништа познато и тог дана је негде око 18,00 часова дошла да посети мајку и баку. Због самог стреса не може да се сећи шта су причале мајка и она, само се сећа да јој је нешто помињала да се са баком цео дан нешто расправљала и да је у једном тренутку њу бака напала. Шта се даље дешавало она није запамтила, нити се сећа да ли јој је мама испричала цео догађај. Врло брзо после тога дошла је и полиција и чим су јој ставили "лисице",

њу су одвели ван зграде, док је она-сведок остала испред стана са својим момком [REDACTED]. Изјавила је да жели да појасни да је она пре отприлике 2 године започела заједнички живот са [REDACTED] и том у периоду је више боравила са њим него што је била код баке. Те две године мама је живела као подстанар, а бака је живела сама у стану. Појаснила је да су на инсистирање баке [REDACTED] пре отприлике две године, мама-окривљена и она отишле да живе са њом, обзиром да је бака говорила да не може сама. Код ње су живеле отприлике месец дана и током тог месеца са баком су биле константне расправе око најмањих ситница, као на пример везано за коришћење шпорета, зашто је рингла укључена на шестици и тако неке глупости, па су она и окривљена схватиле да је боље да изађу у подстанаре него да се константно свађају. У том периоду није било физичког обрачунавања. Након месец дана заједничког живота у коме је стално било трзавица и психичког малтретирања од стране баке [REDACTED] она-сведок је прешла да живи са својим дечком, док је окривљена отишла у подстанаре.

Обзиром да је окривљена остала без посла, зна да је оштећена пок.бака инсистирала да окривљена дође да живи код ње, наводећи да наводно не може да живи сама, мада је њој-сведоку то било чудно обзиром да зна да је бака била добrog здравља и да је све сама око себе радила. Њен утисак је да је оштећеној сада покојној само требао неко да буде ту како би га кињила, односно психички малтретирала. Не зна тачан датум, али негде почетком марта те године окривљена је дошла да живи код баке-оштећене сада покојне и она-сведок је у томе периоду одлазила до њих отприлике једном недељно или можда и чешће, све зависно од обавеза на факултету. Када би била тамо, присуствовала би догађајима где је бака за сваку ситницу приговарала мајци и често се дешавало да њих две не разговарају. На који начин се то кињење одражавало може да опише један догађај који се десио пре пар недеља пре овог догађаја, када јој је мајка – окривљена испричала да је утренутку када је узимала пицаму како би се спремила за спавање бака њу питала: "Да ли се већ пакујеш?". То истиче зато што је њена мајка-окривљена имала страх да ће је бака избацити обзиром да сведок зна да их је у претходном периоду избацивала. У ствари, њу-сведока и окривљену је бака избацила пре отприлике двадесетак година само због чињенице да су дошли касније кући, односно дошли су око 21,00-22,00 часа, а она-оштећена је већ стигла и да промени браву. Сећа се да је тада њена мајка - окривљена позвала полицију. Иначе, у том периоду, зна да је бака избацила маму, тату и брата најстаријег који је у том тренутку био беба.

Што се тиче последњег периода од марта месеца, може да потврди да је присуствовала неколико свађа око ситница које је бака започињала, јер јој је стално нешто сметало у понашању окривљене. Иначе, она-оштећена сада покојна је свима нешто замерала па и њој-сведоку, а може да каже да је окривљена-њена мајка врло мирна жена и са њом никад није имала какву свађу.

На посебно питање тужиоца сведок је одговорила да колико зна бака није имала неку од комшиница или пријатеља с којима се у последње време интензивно дружила, јер су се углавном та пријатељства завршила пре отприлике 5-6 година када су јој и долазиле неке бакице на кафу. Може да тврди да у последња 3 месеца када је долазила код маме и баке само једном је видела једну комшиницу, како јој се чини са 14. спратом, мисли да се зове [REDACTED].

На крају жели да дода да је њена бака имала два брака и њен – сведокињин брат је недавно био код њеног деде, односно бакиног супруга из првог брака и оца њене мајке-окривљене, који се зове [REDACTED], и брат јој је испричао да му је деда испричао нека његова искуства за баку [REDACTED] и оно што јој је остало у сећању је то да му је деда испричао да је она спавала са ножем испод јастука.

Такође је навела да зна да јој је мама-окривљена причала да када је била трудна са њеним најстаријим братом имала је непријатан догађај када је бака [REDACTED] јурила ножем и то како јој је мама испричала око неке баналне ствари везано за то да конац није ставила на место где је бака сматрала да треба да стоји. Због тих ствари је њена мама-окривљена захтевала од ње да јој се сваки пут јави након што би ишла код баке сама у посету.

Истакла је да жели још да каже да је због тих прича везаних за нож имала одређени страх у ситуацији када би бака постављала сто или секла хлеб и она-сведок би се увек некако држала резервисано, односно никад није била опуштена. Такође, њој је њен отац причао, не зна када је био тај догађај, да је једном морао да дође по маму-окривљену обзиром да ју је бака ударала главом у радијатор. Када је њен отац дошао, бака му је наводно рекла да је она – њена мајка сама пала и ударила главом у радијатор, али он би о томе могао детаљније да исприча.

Сведок оштећена [REDACTED] је на главном претресу одржаном дана 08.02.2019. године је изјавила да у свemu даје сагласан исказ како је то наведено на записнику о испитивању сведока састављеним пред ВЈТ у Београду дана 11.06.2018. године, са једином допуном да оставински поступак након смрти баке [REDACTED] још увек није окончан, као и да она са својом браћом и мајком уопште још није расправљала у вези овог поступка.

Као један од потенцијалних наследника своје баке оштећене сада покојне Папан Данице изјавила је да не истиче имовинскоправни захтев према окривљеној, а да је сигурно да ни њена браћа не истичу имовинскоправни захтев.

Сведок [REDACTED] је на записнику састављеним пред ВЈТ у Београду дана 11.06.2018. године, изјавио да што се тиче самог догађаја он нема непосредних сазнања. Тог дана је [REDACTED] својим возилом пребацио до стана где су живеле њене мајка Љиљана и бака [REDACTED] а он је продужио до банке. Убрзо је добио поруку од [REDACTED] да се врати јер се нешто дододило. Када је дошао до спрата на којем живе Љиљана и [REDACTED] га је сачекала испред и рекла да је мајка убола баку. Убрзо је дошла полиција и Љиљану извела из зграде. Његова непосредна сазнања за однос окривљене и [REDACTED] са оштећеном сада покојном баком [REDACTED] потичу негде пре отприлике две године када је помогао [REDACTED] и Љиљани да се уселе код [REDACTED]. Она [REDACTED] је њему деловала нормално, као и свака бака, међутим након месец дана њему је [REDACTED] причала да ту има стално неких свађа и пошто је она студирала решила је да се исели јер није имала свој мир. Њих двоје су се тада договорили да [REDACTED] пређе да живи код њега, али како Љиљана није могла више остане да живи код [REDACTED] прешила је да живи приватно. Навео је да им је помогао приликом исељења и да може да се сети само једног догађаја у којем је

требао да изнесе Љиљанину веш-машину и тада је дошло до вербалног сукоба са [REDACTED] која није могла да схвати да он сам не може да изнесе машину. Он је рекао да ће доћи сутра са другом, међутим реакција [REDACTED] је била страшна и речи које је она тада изговорила он не може да понови. Док је чекао испред лифта да сиђе, она га је вређала, па је решио да крене пешке да изађе из зграде, али је она наставила да прича за њим и да га вређа. Збо тога се није ни враћао. Од марта месеца откада се Јиљана вратила да живи код [REDACTED] он није одлазио у стан, а [REDACTED] је ишла да посети мајку и баку. Нису нешто детаљно причали, али се сећа да му је [REDACTED] причала да се њих две расправљају око глупости и ситница.

На питање браниоца да се изјасни о његовом односу са окривљеном сведок је навео да је Љиљану упознао пре отприлике 4 године када је почeo да се забавља са [REDACTED]. Оне су тада приватно живеле на Карабурми у ул. [REDACTED] а и може да каже да са окривљеном никада није имао ни најмању расправу, чак може да каже да се ради о врло благој жени. Како је његова веза са [REDACTED] напредовала, они су успоставили тешњи однос о коме може да каже да се она-окривљена према њему понашала као према најрођенијем. Може да издвоји догађај да је једном морао да преспава тамо код њих јер је имао велику температуру и она се старала о њему и ујутру је већ био много боље. Истакао је да зна и да се [REDACTED] и окривљена нису свађале, имале су врло коректан однос.

Сведок [REDACTED] је на главном претресу дана 08.02.2019. године, изјавио да у свему даје сагласан исказ како је наведено на записнику о испитивању сведока састављеним пред ВЈТ у Београду дана 11.06.2018. године, без измена и допуна.

Сведок [REDACTED] се на главном претресу дана 08.02.2019. године изјаснио да жели да се користи својим законским правом из чл. 94 ЗКП-а и не жели да сведочи у овом кривичном поступку.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП Одељење за увиђајно-оперативне послове КУ број 9126/18 КТ-509/18 од 01.06.2018. године утврђено је да је у истој наведено да су од лица Љиљане Садовски одузети следећи предмети: 1. један кухињски нож, са црном дршком, укупне дужине 24 цм, чија је дужина сечива 14 цм, ширине 2 цм, 2. један кухињски нож са црном дршком укупне дужине 30 цм, 3. једна женска тексас сукња, 4. једна женска мајица црно-браон боје, 5. један пар женских чарапа розе-беле боје, 6. један пар женских чарапа наранџасто-беле-жуте боје и 7. један пар женских папучија црвене боје. Потврда је без примедби потписана од стране Садовски Љиљане.

Читањем извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд, УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику, КТ број 100-1306/2018 од 02.06.2018. године, утврђено је да је у истом наведено да је прегледом лица места које се налази у стану број 34 у улици [REDACTED] пронађени и фиксирали следећи трагови: траг бр.1 – леш [REDACTED] који је затечен на поду код улазних врата прве собе лево у правцу купатила, са горњим делом тела у себи а ногама у ходнику. Леш је затечен у лежећем положају на десном боку, опружених ногу, десна рука опружена од тела, лева рука савијена у лакту. На себи је имала блузу,

мајицу, сукњу и веш. На глави и врату покојне видљиве су повреде. Са једним стерилним штапићем из ране на глави усет је неспорни узорак крви и доставља се ОКТ. Са десне руке покојне стерилним штапићем узет је поднокатни садржај док са леве руке није узет јер је била крвава и исти се доставља ОКТ. По налогу дежурног заменика тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, леш је превезен на ИСМ ради вршења обдукције. Траг број 2 – трагови црвене течности налик на крв у виду капљица које су затечене на поду у предсобљу стана. Стерилним штапићем узет је узорак течности и доставља се ОКТ. Траг број 3 – две папуче црвене боје на којима су видљиви трагови течности црвене боје налик на крв у виду капљица и две чарапе које су затечене на поду у предсобљу стана. Папуче и чарапе су изузете и достављају се ОКТ. Траг број 4 – трагови црвене течности налик на крв у виду капљица које су затечене на сточићу који се налази у предсобљу стана. Стерилним штапићем узет је узорак течности и доставља се ОКТ. Траг број 5 – трагови црвене течности налик на крв у виду капљица које су затечене на тепиху у дневној соби. Стерилним штапићем узет је узорак течности и доставља се ОКТ. Траг број 7 – два ножа, један дужине 24 цм, дужине сечива 14 цм, ширине сечива 2 цм и други нож нож дужине 30 цм, дужине сечива 17 цм, ширине сечива 3 цм, који су затечени у фиоци радног дела у кухињи. На дршци дужег ножа видљиви су трагови црвене течности налик на крв. Наведени ножеви су изузети и достављају се ОКТ. У фиоци у којој су затечени ножеви, на пластичној кутији за есцајг затечен је траг црвене течности налик на крв. Стерилним штапићем узет је отисак крви и доставља се ОКТ. Траг број 8 – сукња, пар чарапа и мајица које су затечене на веш машини у купатилу стана, а на којима су видљиви трагови црвене течности налик на крв. Наведена гардероба је изузета и доставља се ОКТ. Траг број 9 – више делова пепељаре на којима су видљиви трагови црвене течности налик на крв, а који су затечени у канти за ћубре у судопери. Делови пепељаре су изузети и достављају се ОКТ. Са леве и десне шаке Садовски Љиљане, на месту догађаја, са по једним стерилним штапићем узет је поднокатни садржај и исти се доставља ОКТ.

Увидом у скицу лица места и фотодокументацију ПУ за град Београд, УКП, ОКТ, КТ број 100/1306/2018 од 01.06.2018. године утврђено је да иста садржи 21 страну и 42 фотографије, на фотографији бр. 1 је приказан изглед улазних врата стана број 34 у Земуну, Ул. [REDACTED] на фотографији бр.2 је приказан изглед дела предсобља напред наведеног стана и међусобни однос трагова обежених бројем 1, 2, 3, 4 и 5, на фотографији бр.3 приказан је изглед и међусобни однос трагова обележених бројевима 1, 2, 3 и 4, на фотографији бр. 4 приказан је изглед трага обележеног бројем 1 – тело покојне [REDACTED] у затеченом стању, на фотографији бр.5 приказан је изглед спаваће собе где је затечена покојна фотографисано у правцу врата, на фотографији бр.6 приказан је изглед горњег дела тела покојне у затеченом стању, на фотографији бр.7 изглед тела покојне након окретања, на фотографији бр.8 изглед тела покојне након окретања, на фотографији бр.9 изглед лица покојне, на фотографији бр.10 приказан је изглед повреда на лицу и врату покојне, на фотографији бр.11 изглед повреда на врату покојне, на фотографији бр.12 изглед повреда на десној руци покојне, на фотографији бр.13 приказан је изглед горњег дела тела покојне након подизања мајице покојне, на фотографији бр.14 изглед горњег дела тела покојне након подизања мајице, на фотографији бр.15 ближи

изглед трага обележеног бројем 2 – крв, на фотографији бр.16 ближи изглед трага обележеног бројем 3 – папуче и чарапе, на фотографији бр.17 приказан је ближи изглед трага обележеног бројем 4 – крв, на фотографији бр.18 ближи изглед трага обележеног бројем 5 – крв, на фотографији бр.19 приказан је међусобни однос трагова обележених бројевима 5 и 6, на фотографији бр.20 ближи изглед трага обележеног бројем 6 – крв, на фотографији бр.21 приказан је међусобни однос трагова обележених бројевима 2, 3, 4, 7 и стрелицом обележено место проналаска трага обележеног бројем 9, на фотографији бр.22 приказан је изглед дела куhiњe и место проналаска трага обележеног бројем 7 и стрелицом обележено место проналаска трага обележеног бројем 9, на фотографији бр.23, траг обележен бројем 7 – два ножа, на фотографији бр.24 приказан је изглед тих ножева у затеченом стању, на фотографији бр.25 приказан је изглед трагова црвене боје налик на крв на пластичном држачу за есцај, на фотографији бр.26 приказан је изглед напред наведених ножева након вајења из фиоке, на фотографији бр.27 приказан је изглед напред наведених ножева након вајења из фиоке, на фотографији бр.28 приказан је изглед трагова црвене боје налик на крв на дршци једног од напред наведених ножева, на фотографији бр.29 приказан је изглед ходника који води до купатила и места где је пронађен траг обележен бројем 8, на фотографији бр.30 приказано је стрелицом обележено место проналаска трага обележеног бројем 8, на фотографији бр.31 приказан је изглед трага обележеног бројем 8 у затеченом стању, на фотографији бр.32, приказан је изглед сукње обележене као траг број 8, на фотографији бр.33 приказан је изглед сукње обележене као траг број 8, на фотографији бр.34 приказан је изглед чарапа бележених као траг број 8, на фотографији бр.35 приказан је изглед маџице обележене као траг број 8, на фотографији бр.36 приказан је изглед дела маџице обележене као траг број 8 са траговима црвене боје налик на крв, на фотографији бр.37 приказано је место проналаска трага обележеног бројем 9, на фотографији бр.38 приказан је изглед трага обележеног бројем 9 у затеченом стању, на фотографији бр.39 приказан је изглед делова пепељаре након вајења из канте, на фотографији бр.40 приказан је такође изглед делова пепељаре након вајења из канте, на фотографији бр.41 приказан је изглед улазних врата стана 34 након печаћења, и на фотографији бр.42 приказан је изглед печата на напред наведеним вратима.

Преслушавањем на главном претресу аудио записа разговора Дежурне службе КОЦ, ДД број 28569 који се налази на ЏД-у, у прилогу дописа МУП-а РС, Сектора за аналитику, телекомуникације и информационе технологије “П” 05/12 број 345-185/18 од 01.06.2018. године и читањем службене белешке ДД број 27856/2018 од 01.06.2018. године, утврђено је да је у истој наведено да је 01.06.2018. године у 18,18 часова са телефонског броја [REDACTED] позвала Љиљана Садовски и саопштила: “[REDACTED] стан број [REDACTED] убиство”. Наведено је да је на питање службенице шта се дешава и ко је кога убио Љиљана одговорила: “Ја сам убила мајку”. На питање како се зове она и њена мајка иста је одговорила: “Ја се зовем Љиљана Садовски а моја мајка [REDACTED] на питање чиме је убила одговорила је :”ножем”. На питање у ком делу тела је ударала одговорила је:”Свуда, у пределу врата, она је насиљник цео живот надамном, доста ми је више имам 57 година”. На питање где се сада налази њена мајка и она Љиљана је одговорила да су у истом стану и да мајка непомично лежи у предсобљу испред собе. На питање да ли њена мајка даје знаке живота иста је одговорила;”не”. На

питање да ли жели да отвори врата полицијским службеницима, Љиљана је одговорила: "Наравно", као и да је догађај евидентира у електронском дневнику под редним бројем 278569/2018 и прослеђен ПС Земун, као и да су након симитовања наведеног снимка странке и бранилац сагласно изјавили да садржина аудио записа одговара садржини службене белешке Дежурне службе командно – оперативног центра ДД број 278569/2018 од 01.06.2018. године, те да немају никакву примедбу нити на садржину аудио записа, нити на садржину службене белешке, а где је председник већа констатовао да је глас женске особе која је разговарала са диспачером МУП-а миран, без неких изразитих фреквенција у доњем или горњем спектру, након чега су странке изјавиле да немају примедбу на констатацију председника већа.

Читањем лекарског извештаја за окривљену Садовски Љиљану број 206504 од 02.06.2018. године заведеног у истражним списима под бројем 36/2 утврђено је да је у истом наведено да је служба хитне помоћи указала помоћ окривљеној Садовски Љиљани док се налазила у притвору дана 02.06.2018. године у 22, 13 часова, због лошег психичког стања и високог притиска, и дата јој је одговарајућа терапија.

Увидом у записник о увиђају Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктр.бр. 2949/18 од 01.06.2018. године утврђено је да је у истом наведено да је увиђај започет у присуству заменика јавног тужиоца и полицијских службеника у 20,00 часова, на лицу места, у Београду, ул. [REDACTED] стан број [REDACTED], да се увиђај врши у стану под кућном расветом. Стан је по структури трособан, са једном дневном и две спаваће собе, распоред је такав да се улази у ходник, лево је кухиња, преко пута улазних врата се налази улаз од дневне собе са трпезаријом, са десне стране од улаза су врата од виц-а и наставак ходника из којег се улази у мању спаваћу собу, и поред њих су врата од друге спаваће собе, а поред тих врата су врата од купатила. Наведено је да се на уласку у мању спаваћу собу налази тело покојне [REDACTED] и то тако што се већи део тела налази у соби, док се ноге налазе у ходнику. Прегледом лица места у дневној соби, као и у ходнику утврђено је постојање трагова црвене боје који личе на крв, док је у кухињи, у фиоци доњег дела уочено више ножева, као и трагови црвене боје на кутији за смештај ножева и на једном од ножева. У доњем елементу поред елемента у којем су пронађени ножеви, у канти за смеће пронађени су делови пиксле. На ципеларнику који се налази у ходнику налазе се папуче са чарапама на којима су уочени трагови црвене боје. У купатилу је пронађена једна тексас сукња, мајица и чарапе на којима су уочени трагови црвене боје. Припадницима Десетог одељења [REDACTED] и [REDACTED] наложено је да се фиксирају трагови пронађени на лицу места, као и тело покојне [REDACTED], да сачине скицу лица места и фотодокументацију. На крају је наведено да је дат налог да се тело покојне [REDACTED] пребави на Институт за судску медицину у Београду ради обдуције и токсиколошке анализе, као и да се од Садовски Љиљане од оца [REDACTED] рођене 23.08.1961. године, ЈМБГ [REDACTED], узме крв ради токсиколошке анализе на присуство алкохола и свих других психоактивних супстанци у организму. Такође је наложено да се од МУП Командно-оперативног центра прибави снимак разговора у којем је пријављен догађај који се односи на смрт [REDACTED]. Увиђај је завршен у 22,00 часа.

Читањем обдукционог записника за покојника [REDACTED]
Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску
медицину бр. С-621 од 01.06.2018. године са CD-ом, утврђено је да је у истом
наведено и то у спољашњем налазу под тачком 1 да је женски леш дужине 166 цм,
телесне масе 64 кг, животног доба 80 година. Костура и мишића средње развијених
ухрањености срђње. Мртвачка укоченост слабије изражена у свим зглобовима.
Мртвачке мрље слабо изражене у задњим деловима тела, бледољубичасте боје, не
губе се на притисак, а кожа је бледа. Под тачком три наведено је да се у десној
половини теменог предела, и пределу темене кврге, укупно на површини промера
9x11 цм, налази пет рана и то: у централном делу делимично зјапећа, звездаста рана,
промера 5x4 цм, удесно од ове попречна, неправилно троугласта рана промера 2,5x1
цм, испред и упоље уздужна лучна рана, промера 4,5x0,5 цм, испред и унутра
попречна лучна рана, промера 3x0,5 цм и непосредно улево, готово у средњој
уздужној линије главе, уздужна цртаста рана, промера 5x0,3 цм. Све описане ране су
неравних, крвљу подливених ивица и страна, у њиховим угловима се уочавају
мостићи очуваног поткожног ткива, местимично захватију кожу целом дебљином и
на тим местима је видљива кост. Околна кожа, на површини промера 18x11 цм,
поливена је крвљу, модролубичаста. Под тачком 4 наведено је непосредно испод
десног угла доњовиличне кости, са средином на око 18 цм испод равни темена и око
9 цм удесно од средње линије врата, налази се косо, одозго надоле и здесна улево
постављена, вретенаста рана, промера 18x6 мм, по примицању ивица дужине 20 мм,
равних и крвљу лако подливених ивица и страна, горњи-спољашњи угао је зацепљен,
а доњи унутрашњи угао је засечен. Рана се каналом дубине 5 цм, правцем надоле,
лако улево и уназад, наставља у меко ткиво предње стране врата. Под тачком 5
наведено је да се у доњој трећини десне бочне стране врата и испод претходно
описане ране, са средином на 25,5 цм, испод равни темена и око 9 цм удесно од
средње уздужне линије врата, налази лако косо, одозго надоле и здесна улево
постављена, неправилно овална рана, промера 15x8 мм. Рана се каналом дубине 4 цм
лако надоле наставља у меко ткиво предње стране врата. По тачком 6 наведено је да
се у доњој трећини десне бочне стране врата, иза претходно описане ране и на
граници са десним наткључним пределом, са средином на око 26 цм испод равни
темена и око 14 цм удесно од средње уздужне линије врата налази лако косо, одозго
надоле здесна улево постављена зјапећа, неправилно овална рана, промера 30x8 мм.
Рана се каналом дубине 6,5 цм, правцем улево и лако надоле, наставља у меко ткиво
задње стране врата. Под тачком 7 наведено је да се на предњој страни врата, у доњој
трећини, са средином на око 25 цм испод равни темена и око 2 цм улево од десне
уздужне линије врата, налази попречно постављена, вретенаста рана, промера 15x5
мм. Рана се каналом дубине 4 цм уназад и лако удесно наставља у меко ткиво предње
странице врата. Под тачком 8 наведено је да се у левој наткључној јами, уз горњу ивицу
унутрашњег окраја леве кључне кости, са средином око 27 цм испод равни темена и
око 6 цм улево од средње уздужне линије врата, налази лако косо, одозго надоле и
слева удесно постављена, вретенаста рана промера 18x5 мм, по примицању ивица
дужине 21 мм, равних и крвљу неподливених ивица и страна и оштрих углова. Рана
се каналом дубине 4,5 цм правцем удесно и уназад, наставља у меко ткиво предње
стране врата. Под тачком 9 наведено је да се од ране у левом наткључном пределу,
преко леве бочне стране врата па све до леве половине братка, одоздо на горе и слева

удесно пружа коса рана облика слова "Y" промера око 12x3 цм. Доњи угао ове ране је зацепљен и одатле су у промеру 20x10 мм ивице и стране равне и крвљу неподливене, те у овом делу простор ране чини канал дубине б5м, који се правцем слева удесно, готово хоризонтално пружа у меко ткиво. Под тачком 10 је наведено да се у пределу левог мастоидног наставка, са средином на око 14 цм испод равни темена и око 16 цм улево од средње уздужне линије врата, налази уздужна, вртенаста рана промера 15x3 мм. Рана се каналом дубине 4 цм, правцем удесно, надоле и лако унапред, наставља у меко ткиво задње стране врата. Под тачком 11 је наведено да се на граници леве бочне и задње стране врата, испод претходно описане ране, са средином на око 18 цм испод равни темена и око 15 цм улево од средње уздужне линије врата, налази лака косо, одозго надоле и слева удесно постављена, вртенаста рана, промера 20x10 мм. Рана се каналом дубине 7,5 цм, правцем слева удесно и лако унапред, наставља у меко ткиво предње стране врата. Под тачком 12 је наведено да се на предњој страни леве надлактице, у средњој трећини, са средином на око 126 цм изнад равни табана, налази лако косо, одозго надоле и слева удесно постављена, вртенаста рана, промера око 20x5 мм, по примицању ивица дужине 25мм, лако неравних, лако крвљу подливених и делимично сасушених ивица и страна, горњи-спољашњи угао је засечен, доњи унутрашњи угао је зацепљен. Рана се правцем одозго надоле наставља каналом дубине око 0,5 цм кроз кожу и поткожно меко ткиво леве надлактице, где се и завршава. Под тачком 13 је наведено да је на лактичној страни десне подлактице, у доњој трећини, на два места уздужно, цртasto и међусобно паралелно, у дужини 4 цм и 3 цм, кожа лишена наткожице, оголела кожица влажна, ружичаста. На дланеној страни десног кажипрста, у доњој трећини, налази се режњевита лучна рана, дужине око 4 цм, лука отвореног ка врху прста, равних и крвљу неподливених ивица и страна, чије дно чини поткожно меко ткиво и тетива кажипрста. Под тачком 14 је наведено да је на надланеној страни леве подлактице, у доњој трећини, на три места величине женског палца, као и лактичној страни корена леве шаке, на површини промера 4x3 цм, кожа крвљу подливена, модролубичаста. На јагодицама прстију леве шаке и на спољашњем делу левог кажипрста налази се укупно шест цртастих рана, постављених углавном попречно, дужине од 0,5 цм до 2 цм, равних и крвљу неподливених ивица и страница, чије дно чини поткожно меко ткиво. Под тачком 15 је наведено да је у доњем делу трбуха, на граници са полним и десним препонским делом, попречно, цртasto, у дужини од 7 цм и 5 цм, кожа је ожилно измењена, беличасто седефаста. У закључку је наведено да је смрт ~~_____~~ насиљна и наступила је услед искрварења из пресечених крвних судова дуж канала убодина врата, нанесених шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа. Ране у пределу врта, описане под тачкама 4, 9 и 11 обдукционог налаза су убодине дуж чијих канала су пресечени велики крвни судови врата. Ране у пределу врата и леве надлактице описане под тачкама 5, 6, 7, 8, 10 и 12 обдукционог налаза, су убодине чији се канали завршавају у меком ткиву. Ране и крвни подливи на поглавини, описаны под тачком 3 обдукционог налаза, нанесени су тупином замахнутог механичког оруђа. Ране у пределу шака и рамена, описане под тачкама 6,11, 13, и 14 обдукционог налаза, су површне секотине нанесена оштрицом механичког оруђа, које захватују кожу и поткожно меко ткиво. У извештају о хемијско-токсиколошкој анализи С-бр.621/18 од 04.06.2018. године уврђено је да је у истом наведено да је у узорцима крви и течности стакластог тела детектовано присуство етил-алкохола у концентрацији 0,33 mg/mL у крви и 0,27 mg/mL у течности стакластог тела, као и присуство једињења верапамила – лека за притисак.

Читањем налаза и мишљења вештачења Националног криминалистичко техничког центра, Одељења за ДНК анализу и вођење збирки ДНК профила, број 234-4715/18/14 од 03.07.2018. године, утврђено је да је у истом наведено да је из узорка означеним као "НЕСПОРНА КРВ [REDACTED]" израђен ДНК профил који је означен лабораторијском ознаком 558-1/18, да је из букалног бриса окр. Садовски Љиљане израђен и достављен неспоран ДНК профил/ означен лабораторијском ознаком 558-H1/18. Са ножа са црном дршком, оштрице дужине око 30 цм (траг бр. 7) узет је брис и израђени су ДНК профили, и то са једне тамно црвене мрље обележен је лабораторијском ознаком 558-4/18, а са дршке ножа је узет брис који је обележен ознаком 558-4.1/18 и са сечива ножа узет је брис који је обележен лабораторијском ознаком 558-5/18. Са ножа са црном дршком дужине око 24 цм, оштрице дужине 13 цм (траг 7) узет је брис и израђен ДНК профил и то са дршке обележен лабораторијском ознаком 558-2/18, као и са сочива ножа обележен лабораторијском ознаком 558-3/18. Изузети су и и израђени ДНК профили са трагова изузети са лица места и то сукње, сокнице розе-беле боје и мајице (траг број 8) који су пронађени у купатилу за које се може утврдити да припадају окривљеној, са сукње је израђен ДНК профил обележен лабораторијском ознаком 558-7/18, са сокница розе-беле боје израђен је ДНК профил обележен лабораторијском ознаком 558-6/18, и са мајице је израђен ДНК профил обележен лабораторијском ознаком 558-9/18. са папуча са отвореним прстима и чарапа жуто-наранџасте боје, које су се налазиле у папучама (траг број 3) узети су брисеви и израђен ДНК профил и то са црвених мрља налик на крв које су пронађене на спољашњем ћону леве папуче обележен лабораторијском ознаком 558-10/18, док је из тамноцрвене мрље са десне папуче у нивоу риса израђен ДНК профил обележен лабораторијском ознаком 558-11/18. Са стаклених делова који су пронађени у канти за ћубре, а ради се о деловима стаклена пиксле (траг број 9), са мрље тамно црвене боје која се налазила на једном од комада стакла је израђен ДНК профил обележен лабораторијском ознаком 558-12/18, док са, дела стакла на којем није било видљивих трагова узет је брис и израђен ДНК профил- обележен лабораторијском ознаком 558-13/18. У мишљењу је под тачком 2.1 наведено да је ДНК, /профил НН особе женског пола добијен анализом ДНК крвних мрља са бриса "НЕСПОРНА КРВ [REDACTED]", дршке ножа, задње стране сукње, сокнице, мајице, леве и десне папуче, и делова стакла лабораторијских ознака 558-1/18, 558-4/18, 558-7/18, 558-8/18, 558-9/18, 558-10/18, 558-11/18, 558-12/18. Под тачком 2.2 је наведено да је ДНК профил НН особе женског пола, описан под тачком 2.1 добијен анализом ДНК спорног биолошког трага изузетог са делова стакла, лабораторијске ознаке 558-12/18. Под тачком 2.3. је наведено да се сви елементи ДНК профиле Садовски Љиљане садрже у мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага изузетог са дршке ножа, лабораоторијске ознаке 558-2/18. На основу израчунате LR вредности, са изузетно великом сигурошћу се може тврдити да је Садовски Љиљана један од донора овог биолошког трага. Сви елементи ДНК профиле НН особе женског пола описаног под тачком 2.1, такође се садрже у овом мешаном ДНК профилу. Под тачком 2.4 наведено је да се сви елементи ДНК профиле Садовски Љиљане садрже у мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага у коме је утврђено присуство крви људског порекла, изузетог са мрље на предњој страни сукње, лабораторијске ознаке 558-6/18. ДНК профил НН особе женског пола описан под тачком 2.1, издваја се као доминантна компонента овог мешаног ДНК профиле. На основу израчунате

LR вредности, са сигурношћу се може тврдити да је Садовски Љиљана један од донора овог биолошког трага. Под тачком 2.5 је наведено да се елементи ДНК профила Садовски Љиљане садрже у мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага изузетог са сечива ножа, лабораторијске ознаке 558-3/18. На основу израчунате LR вредности, са изузетно великом сигурношћу се може тврдити да је Садовски Љиљана један од донора овог биолошког трага. Под тачком 2.6 је наведено да се ДНК профил Садовски Љиљане не садржи у мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага изузетог са дршке ножа, лабораторијске ознаке 558-4.1/18, ДНК профил НН особе женског пола описан под тачком 2.1 издваја се као доминантна компонента овог мешаног ДНК профила. На крају, под тачком 2.7 је наведено да је анализом ДНК спорног биолошког трага изузетог са сечива ножа, лабораторијске ознаке 558-5/18, добијен је слаб парцијални ДНК профил који није погодан за поређење.

Увидом у налаз и мишљење сталног вештака за област судске медицине проф. др сц мед. Зорана Станковића од дана 23.07.2018. године, утврђено је да је у истом наведено под тачком А. Заживотност повреда и време за које у повреде нанете од стране другог лица, да све повреде које су обдукцијом установљење код сада пок. [REDACTED] и описане у тачкама 3.-14. обдукционог записника, имају карактеристике заживотности, тј. нанешене су за време живота, а на основу места, распореда, изгледа, броја и врсте регистрованих повреда, може се са сигурношћу тврдити да су настале у релативно кратком временском интервалу који се не може тачно прецизирати, али имајући у виду бројност повреда, може се основано тврдити да је све повреде могла да задобије за десетак, можда за мање, али можда и за више, минута. Под тачком Б. - Класификација, локализација, механизам наношења и квалификација повреда, бројем 1 наведено је да су ране у десној половини теменог предела, и у пределу темене кврге, укупно 5 на површини 9x11 цм, описане под тачком 3. обдукционог записника раздеротине, које местично захватају кожу – ткиво поглавине целом дебљином и на тим местима је видљива кост, настају дејством тупине замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могле су да настану у предметном догађају, од стране другог лица, са најмање пет удараца стакленом пепельром и (или) деловима сломљене пепељаре, на местима регистрованих повреда, и у време наношења, у свом појединачном и скупном садејству представљале су лаку телесну повреду. У време нанаошења повреда повредилац и повређена су се налазили на истој подлози, повредилац је био изнад жртве, у неком од усправних или полуусавијених положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полуусавијених, седећих или сличних положаја могуће окренута предње - десном, десно бочном, или задње - десном страном главе према предњој страни тела повредиоца. Након задобијања повреда, оштећена је могла да се активно креће, да се брани и да напада друго лице. Под бројем 2 наведено је да је рана непосредно испод десног угла доњовиличне кости, описана под тачком 4 обдукционог записника, је убодина, која настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране другог лица, са једним убодом ножем, на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања пут надоле, лако улево и уназад наставља кроз кожу, поткојечно меко ткиво, опницу, и предњу страну мишића – десног великог обртача главе, који је на том месту, у горњој половини, пресечен целом дебљином, у дужини око 2 цм, десну унутрашњу вратну вену, која је на том месту потпуно пресечена целим обимом и

дебљином зида, и мекоткивне структуре врата, где се канал ране завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду опасну за живот, због обилног крвављења из потпуно пресечене десне унутрашње вене врата. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неком од управних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута предње - десном страном главе, према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа, савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива ножа проминирали поред корена малог прста пут упольје, и били окренути према лакатном прегибу. Под бројем 3 наведено је да је рана у доњој трећини десне бочне стране врата, испод ране описане под тачком 4 обдукционог записника, описана под тачком 5 обдукционог записника, убодина, која настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог и тешког механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране друге особе, са једним убодом ножем, на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања пут надоле, лако улево и уназад, наставља кроз: кожу, поткожно меко ткиво, доњу половину мишића – десног великог обртача главе, који је на том месту попречно пресечен у дужини око 1 цм и дубини до 0,5 цм, где се у мекоткивним структурама врата канал ране завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду, због оштећења функције мишића – десног великог обртача главе. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неким од управних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута предње – десном страном врата, према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива проминирали поред корена малог рста малог прста упольје, и били окренути према лакатном прегибу. Под бројем 4 је наведено да је рана у доњој трећини десне бочне стране врата, иза ране описане под тачком 5 обдукционог записника, описана под тачком 6 обдукционог записника, убодина, која настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране другог лица, са једним убодом ножем, на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања пут надоле, улево и уназад, наставља кроз: кожу, поткожно меко ткиво, дубоке мишиће десне бочне стране врата у доњој трећини, који су на том месту пресечени целом дебљином у дужини око 2 цм, и предњу уздужну везу вратног кичменог стуба, која је на том месту плитко засечена и где се канал ране завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду, због оштећења функције дубоких мишића десне бочне стране врата. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неким од управних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута предње – десном страном врата, према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива проминирали поред корена малог прста пут упольје, и били окренути према лакатном прегибу. Под бројем 5 наведено је да је рана на предњој страни врата у доњој трећини, описана

под тачком 7 обдукционог записника, убодина, која настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране другог лица, са једним убодом ножем, на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања хоризонтално, удесно и уназад, наставља кроз: кожу, потковожно меко ткиво, средњу трећину подјезичних мишића, који су у левом полуобиму целом дебљином ресечени, и мекоткивне структуре врата, где се канал ране завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду, због оштећења функције подјезичних мишића. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неким од усправних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута предњом страном врата, према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива проминирали поред корена малог прста пут упоље, и били окренути према лакту. Под бројем 6 наведено је да је рана у левој наткључној јами, уз горњу ивицу унутрашњег окрајка леве кључњаче, описана под тачком 8. обдукционог записника, убодина, која настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране другог лица, са једним убодом ножем, на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања пут надоле, удесно и уназад, наставља кроз: кожу, потковожно меко ткиво, опницу и предњу страну мишића – левог великог обртача главе, који је на том месту попречно пресечен целом дебљином, у дужини око 2 цм, где се канал завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду, због оштећења функције мишића – левог великог обртача главе. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неким од усправних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута предње – левом страном грудног коша, према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива проминирали поред корена малог прста пут упоље, и били окренути према лакатном прегибу. Под бројем 7 наведено је да је рана преко леве бочне стране врата, па све до леве половине братка, описана под тачком 9 обдукционог записник убодина и секотина, која настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране другог лица, са једним убодом ножем, и двократним повлачењем сечивом преко мекоткивних структура на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања хоризонтално, удесно и уназад, наставља кроз: кожу, потковожно меко ткиво, дубоке мишиће леве бочне стране врата, горњу трећину леве унутрашње вратне вене, која је на том месту делимично пресечена, и мекоткивне структуре врата, где се канал ране завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду опасну по живот, због обилног крвављења из делимично пресечене леве унутрашње вене врата. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неким од усправних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута предње – левом страном врата, према предњој

страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива проминирали поред корена малог прста пут уполье, и били окренути према лакатном прегибу. Под бројем 8 је наведено да је рана у пределу левог мостоидног наставка, описана под тачком 10 обдукционог записника, убодина, настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране другог лица, са једним убодом ножем, на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања пут надоле, удесно и лако унапред, наставља кроз: кожу, поткојно меко ткиво, дубоке мишиће леве бочне стране врата, који су на три места у дужини до 2 цм пресечени целом дебљином, где се канал ране завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду, због оштећења функције дубоких мишића леве бочне стране врата. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неким од усправних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута предње – левом страном врата, према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива проминирали поред корена малог прста пут уполье, и били окренути према лакту. Под бројем 9 наведено је да је рана на граници леве бочне и задње стране врата, испод ране описане под тачком 10 обдукционог налаза, описана под тачком 11 обдукционог записника, убодина, настаје дејством шиљка и оштрице замахнутог механичког оруђа, а у конкретном случају могла је да настане у предметном догађају, од стране другог лица, са једним убодом ножем, на месту регистроване повреде, чије се дно у виду канала, са правцем пружања пут надоле, удесно и лако унапред, наставља кроз: кожу, поткојно меко ткиво, дубоке мишиће леве бочне стране врата, обе стране десне заједничке главине артерије изнад њихој рачве, које су на том месту пресечене целим обијмом и дебљином зида, леви десети можданни живац – n. vagus, који је на том месту потпуно пресечен, и мекоткивне структуре врата, где се канал ране завршава, и у време наношења, у свом скупном садејству, представљала је тешку телесну повреду опасну по живот, због пресеченог десног можданог живца и обилног крварења из пресечене обе гране леве главене артерије. У време наношења повреде повредилац и жртва су се налазили на истој подлози, при чему је повредилац био изнад жртве, у неким од усправних, полусавијених, седећих или клечећих положаја тела, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих, или лежећих положаја, највероватније окренута левом бочном страном врата, према предњој страни тела повредиоца. Повредилац је држао дршку ножа савијеним и стиснутим прстима шаке, док су врх и оштрица сечива проминирали поред корена малог прста пут уполье, и били окренути према лакатном прегибу. Под бројем 10 је наведено да су рана у пределу горње стране десног рамена, и рана у пределу горње стране левог рамена, описане под тачком 6 и 11 обдукционог налаза, секотине, настају повлачењем и притиском оштрице замахнутог механичког оруђа преко површине коже и других дубљих мекоткивних структура, а у конкретном случају могле су да настану у предметном догађају, од стране другог лица, са по једним повлачењем оштрицом ножа и пресецањем коже и поткојног ткива на местима регистрованих повреда, могуће приликом наношења повреда у пределу леве и десне стране врата, и у време наношења, у свом појединачном и скупном дејству представљала је лаку телесну повреду. Под бројем 11 наведено је да су рана на

дланеној страни доње трећине десног кажипрста и шест цртастих рана на јагодицама прстију леве шаке и спољашњем делу левог кажипрста, описане под тачкама 13 и 14 обдукционог налаза, секотине, настају повлачењем и притиском оштрице замахнутог механичког оруђа преко површине коже и других дубљих мекоткивних структура, а у конкретном случају могле су да настану у предметном догађају, од стране другог лица, са по једним повлачењем оштиром ножа и пресецањем коже и поткојног ткива на местима регистрованих повреда, при покушају оштећене да истурањем повређених делова обе шаке заштити себе од повређивања ножем (тзв. одбрамбене повреде), и у време наношења, у свом појединачном и скупном садејству, представљале су лаку телесну повреду. Под бројем 12 је наведено да су повреде коже на два места у доњој трећини лактичне стране десне подлактице, описане под тачком 13 обдукционог налаза су цртасте огуљотине коже, које настају дејством шиљка замахнутог механичког оруђа или деловима људског тела, а у конкретном случају могле су да настану у предметном догађају од стране друге особе, најмање једнократним повлачењем ноктима или шиљатим деловима предмета и ствари у стану, на местима регистрованих повреда, и у време наношења, у свом појединачном и скупном садејству, представљале су лаку телесну повреду. Под бројем 13 наведено је да су повреде коже у пределу доње трећине надланене стране леве подлактице на три места, као и на лактичној страни корена леве шаке, описане под бројем 14 обдукционог налаза, крвни подливи, који настају деловањем тупине замахнутог механичког оруђа или деловима људског тела, а у конкретном случају могли су да настану у предметном догађају, од стране другог лица, стезањем прстима шаке на местима регистрованих повреда у пределу доње трећине надлане стране леве подлактице, и ударом повређеним делом лактичне стране корена леве шаке о истурене, неравне или заравњене тупотврде површине или подлоге и у време наношења у свом појединачном и скупном садејству, представљале су лаку телесну повреду. Све описане повреде, у време наношења, у свом скупном садејству, представљале су тешку телесну повреду опасну за живот, због наглог развоја најтеже форме трауматског шока, изазваног обилним крварењем из пресечених крвних судова дуж канала убодних рана и секотина на врату. Под тачком Ц наведено је да се на основу изгледа, величине, бројности, и карактеристика убодних рана и секотина, описаних у обдукционом записнику, као и на основу записника о ДНК вештачењу трагова, регистрованих са два ножа, који су пронађени у стану где се предмети догађај одиграо, може се са сигурношћу тврдiti да су убодне ране и секотине нанешене: ножем дубине 24 цм, дужине сечива 14 цм, и ширине сечива 2 цм, који је пронађен у фиоци кухињског елемента у стану, где се предметни догађај одиграо, видљив на сл. 23, 24, 26, и 27. фотодокументације која се налази у списима предмета, описан као краћи нож Трага број 7, у извештају о форензичком прегледу лица места, и са кога је узет брис са дршке за ДНК анализу, и обележен као узорак лабораторијске ознаке 558-2/18, и брис са сечива ножа за ДНК анализу, и обележен као узорак лабораторијске ознаке 558-3/18. Обдукцијом на органима, ткивима и крвним судовима, је регистровано здравствено стање које одговара животном добу оштећене, и које није имало утицаја на настајање повреда и смрт код оштећене. Под тачком Е наведено је да је хемијско-токсиколошком анализом у крви и стакластом телу регистрован етил алкохол, чија концентрација одговара трезном стању или стању почетне припитости. У крви и стакластом телу доказано је и присуство терапијске концентрације верапамила, лека који узимају болесници са; лако повишеним вредностима крвног притиска, ангином пекторис, срчаном аритмијом и

главобољом. На крају, под тачком Ф наведено је да је смрта насиљна и наступила је због искрвављења из пресечених крвних судова дуж канала убодина и секотина на врату, нанесених шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа, и у директној је узрочно-последичној вези са повредама насталим у предметном догађају.

Судски вештак за област судске медицине проф. др сц мед. Зоран Станковић је у усменом налазу и мишљењу датом на главном претресу дана 02.04.2019. године изјавио да у свему остаје при свом писаном налазу и мишљењу предатом у Вишеј јавном тужилаштву у Београду дана 23.07.2018. године, тако да у том тренутку нема ништа ново да дода поменутом налазу и мишљењу.

На питање браниоца, судски вештак је изјавио да имајући у виду изглед и правец пружања канала ране као и дубину канала ране, имајући у виду начин на који је окривљена држала нож приликом наношења повреда ножем, искључује могућност да су повреде настале приликом напада оштећене на окривљену, а секотине које су нађене на прстима леве и десне шаке представљају тзв. одбрамбене повреде које је оштећена задобила приликом истурања повређених делова шаке испред себе да би се заштитила од напада повредиоца и таквих рана има укупно седам, шест на прстима леве шаке и једна на прстима десне шаке.

Навео је да је укупно на телу оштећене обдукцијом установљено више повреда и то: пет раздерно-нагњечних рана у пределу главе, шест убодних рана и једну убодну секотину у пределу врата, једну убодну рану у пределу леве наткњучне јаме, две секотине од којих је једна на горњој страни левог рамена, а друга на доњој страни десног рамена. Даље, описане цртасте огуљотине коже у пределу доње трећине лактичне стране десне подлактице које су могле да настану с обзиром да су описане две огуљотине коже, једнократним деловањем ноктима или пак деловима прстена или сата који се налазио на телу повредиоца или су могле да настану од шиљатих делова предмета и ствари у стану или као последица деловања делова сломљеног стакла, тј. пиксле и крвне подливе и то три: у пределу доње трећине надлане стране леве подлактице и један на лактичној страни корена леве шаке који су могли да настану стискањем прстима шака повредиоца или ударцима о истурене неравне или заравњене тупо-тврде површине или подлоге у стану. За овим је окривљена изјавила да је и она у критичном догађају задобила повреде и то посекотине на прстима са спољашње стране и убодину на десном длану, као што је имала модрице по рукама на надланом делу.

На питање председника већа, судски вештак је изјавио да имајући у виду опис мртвог тела од стране обуџента током вршења обдукције произилази да је сада покојна [REDACTED] била висока око 166 цм, телесне масе 64 кг, а из фотодокументације на којима се на фотографијама на којима се види мртво тело током вршења увиђаја од стране истражних органа, произилази да је оштећена била средње развијених костура и мишића, средње ухрањености, а узимајући при том и чињеницу да су током обдукције регистроване дуготрајне промене у виду дегенеративних оболења крвних судова, које подразумевају да стање на организму одговара животној доби оштећене, може се са великим вероватноћом тврдити да сада покојна [REDACTED] није поседовала неку већу физичку снагу и могућност да пружи јачи отпор, с обзиром на наводе које је уочио у документацији која се налази у списима

предмета.

Читањем налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранка Мандића о душевном здрављу и урачунљивости окривљене Садовски Љиљане од 10.07.2018. године, утврђено је да је у истом наведено да је окривљена имала уредан рани развој. Одрастала је и развијала се у некомплетној примарној породици, због раног развода родитеља, без адекватне мушки фигуре идентификације, у ситуацији која је била опетерећена конфликтним односима с мајком. Стекла је средње образовање и конкретно животно искуство. Током живота није испољавала склоности ка асоцијалном понашању, а затим неочекивано долази кривично дело које јој се сада ставља на терет. Резултати спроведених испитивања код окривљене нису указали на постојање душевне болести, душевне заосталости нити привремене душевне поремећености. Ради се о особи солидних интелектуалних способности, са емоционално нестабилном структуром личности. На емоционалном плану код испитанице регистровано су обележја лабилности, несигурности, променљивог самопоуздања. Међутим, ова обележја личности, по квалитету и интезитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Окривљена негира злоупотребу алкохола и психоактивних супстанци. Психијатријским прегледом код окривљене нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности, нити психоорганске разградње личности, што указује да код ње не постоји алкохолна зависност, нити пак токсикоманска зависност од опојних дрога. У тој фази поступка окривљена се бранила ћутањем. Наведено је да ће се вештак о њеним способностима схватања значаја дела, као и могућности управљања поступком, изјаснити када окривљена изнесе своју одбрану. С обзиром да код окривљене није установљено постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, нити пак токсикоманске зависности од опојних дрога, закључује се да мера безбедности није индикована, па се и не предлаже.

Читањем допунског налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранка Мандића о душевном здрављу и урачунљивости окривљене Садовски Љиљане од 17.08.2018. године, утврђено је да је у истом наведено да је наредбом заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду одређено допунско судско-психијатријско вештачење Садовски Љиљане, а на околност да ли је утврђено писуство Бромазепама у крви и урину осумњичене, а које је утврђено токсиклошко-хемијским анализама, било од утицаја на њене способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима. Вештак је извршио увид у приложену медицинску документацију. Наведено је да из судског списка произилази да се крит. догађај дододио 01.06.2018. године, око 16,45 часова, окривљеној су узети на анализу крв и урин исте вечери у 22,35 часова, а у другом наврату у 23,35 часова, којом приликом је нађено 0,1267 мг/л Бромазепама, а у урину 0,273 мг/л, док је анализом другог времена узимања крви нађено 0,2736 мг/л, а у урину 0,0314. Утврђене концентрације лека Бромазепама у крви и урину приликом анализе првих и других узорака указују да се ради о терапијским дозама. Самим тим, по судско-психијатријској литератури и пракси, ове терапијске дозе не ремете психичко функционисање особе која користи овај лек. Како се окривљена у тој фази поступка окривљена бранила ћутањем, наведено је да ће се вештак о њеним способностима схватања значаја дела, и управљања поступцима, изјаснити када окривљена буде изнела своју одбрану.

Читањем допунског налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранка Мандића о душевном здрављу и урачуњивости окривљене Садовски Љиљане од 22.01.2019. године, датим након изношења одбране окривљене Садовски Љиљане, утврђено је да је у истом наведено да се на емоционалном плану код окривљене региструју обележја лабилности, несигурности, променљивог самопоуздана. Међутим, ова обележја личности, по квалитету и интезитету испљавања не излазе из подручја нормалности. Пре анализе деликтне ситуације потребно је обратити пажњу на предделиктни период. Наиме, овај дугогодишњи период је, по исказу испитанице, био оптерећен бројним конфликтима, неспоразумима и неразумевањем, а што је узроковано агресивним мајчиним понашањем. Окривљена, у складу са описаним обележјима личности, није успевала да на адекватан начин разреши ову конфликтну ситуацију, већ је прибегавала избегавајућем понашању. Све напред наведено је свакако код окривљене генерисало стање емоционалне напетости и снижало јој праг толеранције према таквом мајчином понашању. Непосредно пре почињења дела, а током поновног конфликта са мајком, код окривљене је дошло до наглог пораста већ присутне емоционалне напетости, чији психолошки садржај је био афекат високог интезитета. Имајући у виду све напред наведено, као и изузетно висок квантум испљавене агресивности, који у потпуности одудара од структуре личности окривљене и њеног уобичајеног психичког функционисања, вештак закључује да су њене способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле битно смањене. С обзиром да код окривљене није установио постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, друге теже душевне поремећености, нити пак токсикоманске зависности од опојних дрога, вештак закључује да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па је и није предложио суду. У закључку је наведено да је Садовски Љиљана особа чије су инелектуалне способности у границама солидног просека, са емоционално нестабилном срукуром личности. У време извршења кривичног дела које јој се ставља на терет окривљена се налазила у стању повишене емоционалне напетости, чији психолошки садржај је био афекат беса високог интезитета. Њене способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима су биле битно смањене.

Читањем налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранка Мандића за оштећену покојну [REDACTED] од 17.08.2018. године, уврђено је да је у истом наведено да је наредбом заменика јавног тужиоца ВЈТ у Београду одређено је допунско судско-психијатријско вештачење на околност степена страха, патње и бола који је трпела оштећена, сада пок. [REDACTED] приликом наношења повреда до тренутка смрти услед искривављења због повреда које је задобила крит. приликом. Из извештаја Института за судску медицину се види да је у крви сада пок. [REDACTED] утврђено присуство 0,31 промила етил алкохола, а у течности стакластог тела је утврђено 0,27 промила. Такође је утврђено присуство лека Верапамил. Утврђена концентрација алкохола у крви сада пок. [REDACTED] указује да се она налазила у стању припитости. У налазу судског вештака др Зорана Станковића, спец. судске медицине стоји да су све описане повреде у време наношења, у свом укупном садејству представљале тешку телесну повреду опасну по живот, због наглог развоја најтеже форме трауматског шока изазваног обилним

кврарењем из пресечених крвних судова дуж канала убодних рана и секотина на врату. Наведено је да, имајући у виду врсту, бројност, тежину и локализацију описаних повреда које је сада пок.оштећена [REDACTED] добила крит.приликом, вештак може да закључи да је она у време наношења ових повреда трпела страх високо интезијета, а због угрожене виталне егзистенције. Овај страх је трајао од почетка конфликта, па до губитка свести, који је настао због искрвављења из описаних повреда.

Судски вештак др Бранко Мандић је у усменом налазу и мишљењу датом на главном претресу дана 04.06.2019. године изјавио да у свему остаје при основном налазу и мишљењу и допунском налазу и мишљењу и не би имао шта да дода. На питање браниоца окривљене вештак је изјавио да је приликом анализе душевног стања окривљене у време извршења кривичног дела имао у виду све релевантне податке из судског списка, а посебно оне које се односе на дугогодишњу пределиктну ситуацију која је била оптерећена неспоразумима и конфликтима са оштећеном, имао је у виду и опис пределиктне ситуације од стране окривљене, па је закључио да је тај конфликт довео до наглог пораста већ присутне емоционалне напетости чији психолошки садржај је афект беса високог интезитета. Иначе, афекат по дефиницији јесте интензивно и краткотрајно стање осећања, а у конкретном случају он је настао као последица описаног конфликта и немогућности од стране окривљене да на адекватан начин разреши ову конфликтну ситуацију. Дакле, овако афективно стање јавља се код особа које се налазе у високо провокативним ситуацијама које превазилазе могућност особе да конфликт разреше на адекватан и рационалан начин. Што се тиче питања јаке раздражености, то је правна категорија коју ће да цени суд. На питање заменика ВЈТ у Београду, вештак је изјавио да је имао у виду опис пределикатне ситуације, међутим по његовом мишљењу, а имајући у виду описану структуру личности у којој не постоје елементи који би указивали на малигну агресивност, мишљења је да је тај конфликт само био окидач односно последица дугогодишњих неразрешених односа.

Читањем копије пресуде Четвртог општинског суда у Београду посл.бр. П. [REDACTED] од 21.10.1983. године, утврђено је да у уводу исте наведено да је пресуда донесена у парници тужилаца Љиљане Садовски и [REDACTED] из Земуна, ул. Миће Ранковића бр. 2, против тужене Ј. [REDACTED] из Земуна, ул. Карађорђева бр. 4, ради повраћаја ствари, или исплате противвредности, а у изреци је наведено да се усваја тужбени захтев, па се обавезује тужена да преда тужиоцима следеће ствари: дечју колевку чије је вредност 2.000 динара, дечја колица без носиљке у вредности од 500,00 динара, дечје пелене, бенкице и одсла у вредности од 3.000 динара, дечју постельину у вредности од 500 динара, затим Љиљани Садовски следеће ствари: два пара женских ципела вредности 1.400 динара, пар женских чизама у вредности од 1.000 динара, женску гардеробу и веш у износу од 7.000 динара, четири женске ташне вредности 2.000 динара, као и [REDACTED] следеће његове ствари: ланчић са привеском у вредности од 2.000 динара, телефонски апарат у вредности од 2.000 динара, пар мушких ципела у вредности од 2.000 динара, мушки веш у вредности од 500 динара, или пак да им уместо предаје ствари исплати њихову противвредност у новцу са 7,5% камате, почев од 02.12.1982. године, као дана подношења тужбе, као у да је дужна да тужиоцима плати трошкове поступка, док се у образложењу пресуде између осталог наводи да да током поступка утврђено да је тужена задржала

ствари тужилаца које су описане у изреци, након њиховог исељења из њеног стана, због чега су и усвојени тужбени захтеви.

Читањем фотокопије здравственог картона окривљене Садовски Љиљане, достављене од стране Управе Окружног затвора у Београду уз допис од 05.04.2019. године, утврђено је да је у истом наведено, да је приликом првог прегледа дана 04.06.2018. године субјективно пацијенткиња навела нервозу и несаницу, а даље је наведено да је објективно свесна, оријентисана, комуникативна, средњег омг, афебрилна, ацијанотична и еупноична, као и да су јој кожа и видљиве слузокоже уредно пребојене без знакова примене силе на њима, а глава и врат уредне морфологије без испада на кранијалним нервима, као да су између осталог екстремитети без повреда, отока, деформитета и варикозитета, те да је клинички налаз по системима уредан, а на кожи по телу без видљивих знакова примене физичке силе, па је постављена дијагноза ситуационо реаговање, и преписана је терапија и то лек за смирење Lexilium 3 mg 1x1 и антиалергијски лек Robenap, а лек Lexilium је преписиван и коришћен све време лечења у истој дози све до прегледа од 12.02.2019. године, на ком прегледу је констатовано да је дат из кућне терапије лек Bromazepam 3 mg, а након тога су на наредним прегледима давани рецепти за Lexilium и Bromazepam.

Читањем извештаја из казнене евиденције за окривљену Садовски Љиљану ПУ за град Београд, Одељење за анализку за ПУ Београд од 07.06.2018. године утврђено је да је у истом наведено да лице Садовски Љиљана од оца Данила, рођена 23.08.1961. године у Пули, Република Хрватска, према подацима из казнене евиденције није осуђивана.

Суд је у потпуности прихватио налаз и мишљење Национално – криминалистичко техничког центра Одељења за ДНК анализу и вођење збирки ДНК профила бр.234-4715/18/14 од 03.07.2018.године, налаз и мишљење сталног судског вештака за област судске медицине др Зорана Станковића од 23.07.2018.године, као и усмени налаз истог вештака дат на главном претресу дана 02.04.2019.године, налазе и мишљења сталног судског вештака др Бранка Мандића за окр.Садовски Љиљану од 10.07.2018.године, 17.08.2018.године и 22.01.2019.године, као и писани налаз и мишљење истог вештака за оштећену покојну Папан Даницу од 17.08.2018.године, као и усмени налаз и мишљење истог вештака дат на главном претресу 04.06.2019.године, као јасне, детаљне, логичне аргументоване и у свему дате према правилима струке и вештине.

Након свих изведенних доказа, суд је на несумњив начин утврдио да је окривљена Садовски Љиљана дана 01.06.2018. године око 16,45 часова, у Београду у стану који се налази у ул. Карађорђева бр. 4 стан број 34 у стању битно смањене урачунљивости, свесна свога дела, чије је извршење је хтела иако је знала да је исто забрањено, лишила живота своју мајку [REDACTED] која се налазила у стању припитости, на тај начин што је, током међусобне расправе са оштећеном, док су се налазиле у дневној соби стана на наведеној адреси, узела пикслу, а затим оштећену пет пута ударила у пределу десне половине теменог предела главе и у пределу темене кврge наневши јој повреде у виду зјапеће-звездасте ране у централном делу, промера 5x4 цм, удесно од наведене ране, једну попречну рану, неправилног

троугластог облика промера 2,5x1 цм, испред и упоље уздужну лучну рану, промера 4,5x0,5 цм, испред и унутра попречну лучну рану, промера 3x0,5 цм и непосредно улево, готово у средњој уздужној линији главе, уздужну цртасту рану, промера 5x0,3 цм, које у појединачном и скупном садејству представљају лаку телесну повреду а када је оштећена изашла у предсобље, окривљена је узела нож са црном дршком дужине 24 цм, сечива дужине 14 цм и ширине 2 цм а затим оштећену која је била предњом страном окренута ка њој, наведеним ножем нанела више удараца у пределу врата и рамена па јој је тако нанела једну убодну рану непосредно испод десног угла доњовиличне кости главе са средином на 25,5 цм испод равни темена и око 9 цм удесно од средње уздужне линије врата, са пресеком десне вратне вене и околних мишића, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану пределу доње трећине десне бочне стране врата и испод претходно описане ране и на граници са десним наткључним пределом, са средином на око 26 цм испод равни темена и око 14 цм удесно од средње уздужне линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану у доњој трећини десне бочне стране врата иза претходно описане ране и на граници са десним наткључним пределом, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну вретенасту убодну рану у пределу предње стране врата, у доњој трећини, која се квалификује као тешка телесна повреда, у пределу леве надкључне јаме уз горњу ивицу унутрашњег окрајка леве кључне кости са средином на око 27 цм испод равни темена и око 6 цм улево од средње уздужне линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану која се од ране у левом наткључном пределу, преко леве бочне стране врата па све до леве половине братка, одоздо нагоре и слева пружа у облику слова "Y", која се квалификује као тешка телесна повреда, једну убодну рану у пределу левог мастоидног наставка са средином на око 14 цм испод равни темена и око 16 цм улево од средње уздужне линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда и једну убодну рану на граници леве бочне и задње стране врата, испод претходно описане ране, са средином на око 18 цм испод равни темена и око 15 цм улево од средње линије врата, која се квалификује као тешка телесна повреда опасна по живот због пресеченог десног можданог живца и обилног крварења из пресечене леве гране артерије, при чему је ошт. [REDACTED] покушала да се одбрани истурањем обе руке испред себе па јој је окривљена нанела и повреде у пределу горње стране десног рамена и у пределу горње стране левог рамена, повреде у виду ране на десној дланеној страни доње трећине десног кажипрста и шест цртастих рана на јагодицама прстију леве шаке и на спољашњем делу левог кажипрста, као и повреде огуљотине коже на два места у доњој трећини лактичне кости десне подлактице и повреде коже у пределу доње трећине надлане стране леве подлактице на три места, као и на лактичној страни корена леве шаке које у појединачном и скупном садејству представљају лаку телесну повреду а све напред описане повреде у свом скупном дејству, представљају тешку телесну повреду опасну по живот и због тих повреда, као и због искривављења из пресечних судова дуж убодина и секотина на врату, наступила је смрт ошт. [REDACTED]

На основу свих изведенih доказа, као и на основу одбране окривљене Садовски Љиљане у делу који је суд прихватио, суд је на несумњив начин утврдио као неспорне чињенице да се критични догађај збио дана 01.06.2018. године око 16,45 часова у Београду, у стану који се налази у улици Карађорђева бр. 4, стан бр. 34, у временском периоду када су се у стану налазиле само оштећена [REDACTED] (мајка

окривљене Садовски Љиљане) и окривљена Садовски Љиљана, да у том тренутку у стану није било других лица као и да је смрт оштећене [] приступила од телесних повреда које је оштећеној [] у стану нанела окривљена Садовски Љиљана ножем дужине 24 цм са дршком, односно сечива дужине 14 цм и ширине 2 цм, након што је оштећеној [] претходно окривљена Садовски Љиљана нанела и у дневној соби повреде у пределу десне половине теменог предела главе и у пределу темене кврге пикслом којом је оштећену пет пута ударила у наведени део тела наневши јој лаку телесну повреду. Из свих изведенih доказа неспорно утврђено да је непосредно пре критичног догађаја оштећена [] (мајка окривљене) била у стању припитости услед конзумирања алкохола, као и да је користила лек "Верапамил" у прописаној терапији за крвни притисак. Такође се показало као неспорно након завршеног доказног поступка да је повреде оштећене [] које су констатоване у обдукционом записнику Института за судску медицину, а које су потом биле предмет вештачења вештака судско-медицинске струке др Зорана Станковића нанете оштећеној [] критичном приликом од стране њене ћерке окривљене Садовски Љиљане, као и да све напред описане повреде у изреци и образложењу пресуде у свом скупном дејству представљају тешку телесну повреду опасну по живот због којих повреда, као и због искрвања из посечених судова дуж убодина и секотина на врату је и наступила смрт оштећене [] самом стану бр. 34 у улици Карађорђева бр. 4.

Након завршеног доказног поступка за одбрану окривљене Садовски Љиљане су се поставила два спорна питања, и то прво питање по мишљењу одбране је да је окривљена Садовски Љиљана критичном приликом поступајући у стању битно смањене урачунљивости прекорачила нужну одбрану, због чега је одбрана у завршној речи предложила да се окривљена огласи кривом за извршење кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика у прекорачењу граница нужне одбране услед јаке раздражености изазване нападом оштећене, као и друго спорно питање, ако суд не прихвати тај став одбране, по мишљењу исте несумњиво је доказано да је окривљена наведено кривично дело извршила на мах, па је предложила да суд алтернативно осуди окривљену Садовски Љиљану за кривично дело убиство на мах из члана 115 Кривичног законика.

Суд није прихватио прву тезу одбране да је окривљена Садовски Љиљана критичном приликом у тренутку предузимања радњи према својој мајци оштећеној [] прво у дневној соби, а потом и у ходнику стана трпела истовремени и противправни напад своје мајке оштећене [] јер је нашао да у том делу одбрана окривљене није потврђена нити једним изведенim материјалним доказом, имајући у виду да у стану није било сведока критичном догађају, већ је напротив нашао да је одбрана окривљене у том делу у супротности са свим изведенim материјалним доказима имајући првенствено у виду да из фотокопије здравственог картона окривљене Садовски Љиљане произилази да приликом њеног првог прегледа од стране лекара Окружног затвора у Београду на њој нису констатоване никакве повреде, нити отоци, као и да на кожи и по телу није било видљивих знакова примене било какве физичке силе, што уз мишљење сталног судског вештака за област судске медицине др Зорана Станковића датог на основу обдукционог налаза Института за судску медицину и описаних телесних повреда на оштећеној [] а искључује могућност да су повреде констатоване на оштећеној настале приликом

напада оштећене на окривљену, где је вештак додао да секотине које су нађене на прстима леве и десне шаке оштећене представљају тзв. одбрамбене повреде, које је оштећена задобила приликом истурања повређених делова шаке испред себе да би се заштитила од напада повредиоца описујући даље да таквих рана оштећена има укупно седам, шест на прстима леве шаке и једну на прстима десне шаке, где и по основном писаном налазу и мишљењу судског вештака др Зорана Станковића при којем је он остао током целог кривичног поступка произилази да је и код повреда које су пикслом нанете оштећено [REDACTED] дневној соби и код повреда ножем које је оштећена задобила у ходнику стана положај повредиоца (окривљене Садовски Љиљане) је био изнад жртве у неком од усправних или полусавијених положаја, док се оштећена налазила у неком од полусавијених, седећих или сличних положаја што је у супротности са делом одбране окривљене да је критичном приликом она – окривљена поступала у прекорачењу нужне одбране одбијајући од себе истовремени противправни напад оштећене [REDACTED]. При томе у прилог свог закључка којим је одбио наведени део одбране окривљене Садовски Љиљане као неоснован суд је имао у виду и то да је судски вештак др Зоран Станковић на посебно питање председника већа навео да произилази да је покојна [REDACTED] била висока око 166 цм, телесне масе 64 кг, средње развијених kostura и мишића, средње ухрањености а узимајући притом и чињеницу да су током обдукције регистроване дуготрајне промене у виду дегенеративних оболења крвних судова које подразумевају да стање на организму одговара животној доби оштећене, може се великим вероватноћом тврдiti да сада покојна [REDACTED] није поседовала неку физичку снагу и могућност да пружи јачи отпор, с обзиром на наводе које је уочио у документацији која се налази у списима предмета, ценећи при томе и да наводи одбране окривљене да је критичном приликом и она задобила посекотине на прстима са спољашне стране и убодину на десном длану, као и модрице по рукама на надланом делу нису потврђени медицинском документацијом – здравственим картоном окривљене који је суду достављен од стране Управе Окружног затвора у Београду, а које би повреде сигурно биле констатоване приликом пријема окривљене Садовски Љиљане у наведену установу од стране лекара који је прегледао, па суд из наведеног разлога није прихватио одбрану окривљене да је задобила критичном приликом повреде које је описала, нити је прихватио тезу одбране да је критичном приликом она – окривљена поступала у нужној одбрани коју је прекорачила, јер је нашао да није доказано да је оштећена извршила било какав истовремени противправни напад који би угрозио тело или живот окривљене Садовски Љиљане приликом радњи које је окривљена предузимала према оштећеној, а имајући у виду све наведене доказе које је суд извео у току доказног поступка. Суд је такође имао у виду и број повреда које је оштећена [REDACTED] задобила прво у дневној соби ударањем пикслом у главу и то у пределу десне половине теменог предела главе и у пределу темене кврге, као и потом број повреда, као и локалитет истих које је оштећена [REDACTED] задобила ножем од своје ћерке у ходнику стана, па је нашао да сам број и локалитет тих повреда указују уз све наведено да исте нису настале током било каквог противправног напада оштећене на окривљену Садовски Љиљану, већ да их је окривљена Садовски Љиљана нанела својој мајци [REDACTED] старости 80 година у тренутку када [REDACTED] никога није противправно нападала, већ када је иста била у једном од подређених положаја у односу на повредиоца у тренутку када је повредилац био изнад оштећене, нашавши да том закључку суда говори и то да вештак на телу оштећене везано за

констатоване повреде није констатовао ни једну нападачку повреду.

Суд такође није прихватио ни другу тезу одбране да се у конкретном случају радило о убиству на мах, нашавши да је окривљена Садовски Љиљана критичном приликом била у стању битно смањене урачунљивости, прихватајући одбрану окривљене да је критичном догађају претходила расправа са оштећеном [REDACTED] (њеном мајком), која је била у стању припитости услед дејства алкохола, као и да су њихови односи били поремећени још од најранијих дана детињства окривљене Садовски Љиљане због односа њене мајке [REDACTED] према њој - окривљеној, али је суд нашао да у конкретном случају конфликтна ситуација са мајком оштећеном [REDACTED] по свом интензитету везано за сређивање старих ствари у стану није била таквог интензитета да је сама по себи довела до афекта у понашању окривљене Садовски Љиљане испољавања афекта беса високог интензитета због којег је она у тренутку критичног догађаја била у стању битно смањене урачунљивости, већ је нашао прихватајући у том делу у потпуности налаз и мишљење судског вештака др Бранка Мандића да је разлог који је довео до толико наглог пораста већ присутне емоционалне напетости чији психолошки садржај је афект беса високог интензитета не тај конкретни конфликт, већ предделиктна ситуација где окривљена више деценија није успевала да на адекватан начин разреши конфликтну ситуацију која је била узрокована агресивним мајчиним понашањем, када је иста прибегавала избегавајућем понашању што је код окривљене генерисало стање емоционалне напетости и снижало јој је праг толеранције према таквом мајчином понашању, где је непосредно пре почињења дела, а током поновног конфликта са мајком у вези сређивања старих ствари, код окривљене дошло до наглог пораста већ присутне емоционалне напетости, чији психолошки садржај је био афекат беса високог интензитета, па имајући у виду све напред наведено, као и изузетно висок квантум испољене агресивности, који у потпуности одудара од структуре личности окривљене и њеног уобичајеног психичког функционисања, окривљена је била у стању битно смањене урачунљивости налазећи се у стању повишене већ постојеће емоционалне напетости, чији психолошки садржај је био афект беса високог интензитета, а који закључак суда је потврђен и садржином разговора који је окривљена обавила са дежурним службеним лицем пријављујући догађај након што се исти збио, где је одговарајући на питање службеног лица окривљена Садовски Љиљана између осталог изјавила на питање службеног лица у који део тела је ударала оштећену ножем одговорила мирним гласом: "свуда, у пределу врата, она је насиљник цео живот надамном, доста ми је више имам 57 година", а што је везано за наводе окривљене да је њена мајка насиљник цео живот над њом, као и да јој је доста више, где она – окривљена има 57 година у потпуном складу како са мишљењем судског вештака др Бранка Мандића, тако и са закључком суда где у прилог наведеном закључку говори и број и локалитет повреда које је окривљена Садовски Љиљана нанела својом мајци [REDACTED] прво пикслом по глави у дневој соби, а потом и у ходнику ножем у пределу врата, где је дугогодишња вишедеценијска предделиктна ситуација која је била оптерећена са неспоразумима и конфликтима са оштећеном – мајком довела да је овај конкретни конфликт довео до наглог пораста већ присутне емоционалне напетости чији психолошки садржај је афект беса високог интензитета услед којег је критичном приликом окривљена Садовски Љиљана била у стању битно смањене урачунљивости, а где окривљена није могла на адекватан начин да разреши ову конфликтну ситуацију. Због наведеног,

суд је нашао да конфликт који је критичном приликом избио између окривљене Садовски Љиљане и њене мајке [REDACTED] сам за себе никако није био таквог интензитета да би окривљену довео у стање јаке раздражености конкретним понашањем оштећене [REDACTED] које је описала окривљена у својој одбрани, па зато суд није прихватио ни другу тезу одбране да се у конкретном случају може говорити о убиству на мах.

Суд је прихватио исказе сведока – представника породице оштећене Садовски Милице и сведока Јанузовић Бобана о карактеру и природи њихових контаката пре критичног догађаја како са окривљеном Садовски Љиљаном, тако и са оштећеном Папан Даницијом нашавши да су њихови искази у том делу истинити, јасни, логични и у складу са осталим изведеним доказима – копијом пресуде Четвртог општинског суда, као и делом одбране окривљене коју је суд прихватио и у складу са налазом и мишљењем судског вештака др Бранка Мандића.

Имајући у виду овакво утврђено чињенично стање, ценећи психички однос окривљене Садовски Љиљане према извршеном кривичном делу, суд је закључио да је окривљена Садовски Љиљана кривично дело извршила са директним умишљајем, у стању битно смањене урачунљивости, свесна свог дела, чије је извршење хтела, као и његове забрањености на тај начин што је на време, месту и начин описан у изреци и образложењу пресуде лишила живота своју мајку [REDACTED] старости 80 година на тај начин што је описаним кухињским ножем нанела тешке телесне повреде опасне по живот због којих повреда као и због искривављења из пресечених судова дуж убодина и секотина на врату је наступила смрт оштећене Папан Данице у стану у којем су у том тренутку окривљена и оштећена живели, при чему је окривљена била свесна да таквом својом радњом – употребом ножа са црном дршком дужине 24 цм, сечива дужине 14 цм и ширине 2 цм може лишити живота своју мајку – оштећену [REDACTED], старости 80 година, па је то и хтела свесна забрањености свог дела, при чему је суд имао у виду налаз и мишљење судског вештака др Бранка Мандића за окривљену Садовски Љиљану да су њене способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле битно смањене, јер се у време извршења кривичног дела налазила у стању повишене већ од раније присутне емоционалне напетости, чији психолошки садржај је био афект беса високог интензитета, на који налаз и мишљење судског вештака странке нису имали примедби, а које вештачење је суд прихватио.

Подводећи овако утврђено чињенично стање, као и психички однос учиниоца према извршеном кривичном делу под правну норму, односно вршећи правну квалификацију, суд је закључио да су се у радњама окривљене Садовски Љиљане стекла сва субјективна и објективна обележја кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика, па како нису постојале околности које би искључивале кривицу окривљене, суд је огласио кривом.

Утврђујући све околности из члана 54 Кривичног законика који утичу да казна буде већа или мања, суд је од олакшавајућих околности на страни окривљене узео у обзир њене године живота, ценећи при томе њене изузетно тешке личне и породичне прилике имајући у виду да је окривљена више десетина година имала неразрешене односе са својом мајком где она није успевала на адекватан начин да разреши

конфликтне ситуације, већ је прибегавала избегавајућем понашању што је код окривљене генерисало стање емоционалне напетости и снижавало јој праг толеранције према таквом мајчином понашању, при чему је суд имао у виду и копију пресуде Четвртог општинског суда у Београду из 1983. године где је [REDACTED] била обавезана да врати тужиљи – Садовски Љиљани пелене, колица дечја, бенкице, одела, посетељину као и њене личне ствари пресудом суда након исељења Садовски Љиљане и њене породице из стана [REDACTED], имајући при томе у виду и део мишљења вештака да је код окривљене Садовски Љиљане на емоционалном плану регистровано обележје лабилности, несигурности и променљивог самопоуздања, а да током живота није испољавала склоности ка асоцијалном понашању, ценећи и године њеног живота да је окривљена старости 57 година, где по мишљењу вештака имајући у виду њену структуру личности не постоје елементи који би указивали на малигдну агресивност, нашавши при томе да последице кривичног дела изузетно погађају и саму окривљену јер је иста у завршној речи додала да је очајна, да се каје и да ће је туга и бол пратити до kraja живота, где било која казна коју јој суд одреди неће ублажити њену бол због оног што је учинила, имајући у виду и то да је окривљена приликом извршења кривичног дела за које је оглашена кривом била у стању битно смањене урачунљивости, као и да је неосуђивана, да се против ње не води било који други кривични поступак, док отежавајућих околности није било.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције, суд је закључио да се сврха изрицања кривичне санкције из члана 4 Кривичног законика и сврха кажњавања из члана 42 Кривичног законика у конкретном случају може постићи само изрицањем ефективне казне затвора, па је окривљеној Садовски Љиљани за кривично дело убиство из члана 113 Кривичног законика, изрекао казну и осудио је на казну затвора у трајању од 7 година, у коју казну је окривљеној сходно члану 63 Кривичног законика урачунао и време проведено у притвору почев од 01.06.2018. године када је лишена слободе, па до упућивања оптужене, односно осуђене у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Суд је закључио да само ефективна казна затвора, може бити адекватна санкција окривљеној којом ће се остварити како генерална, тако и специјална превенција, те да ће се овако изреченом казном у довољној мери утицати на окривљену да убудуће не врши оваква ни слична кривична дела, као и утицање на друге да не чине кривична дела, ценећи конкретно у случају повреде заштићених друштвених вредности и степен кривице окривљене.

Суд је на основу члана 87 Кривичног законика према окривљеној Садовски Љиљани изрекао меру безбедности одузимања предмета и то: једног кухињског ножа са црном дршком дужине 24 цм, сечива дужине 14 цм и ширине 2 цм, као предмета употребљеног за извршење кривичног дела убиство из члана 113 Кривичног законика.

Суд је на основу члана 264 став 4 Законика о кривичном поступку одлучио да окривљену Садовски Љиљану ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка, имајући у виду да је иста старости 57 година, да је незапослена, да нема здравствено осигурање па је нашао да би плаћањем трошкова кривичног поступка било доведено у питање издржавање окривљене из ког разлога је суд одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Приликом доношења овакве одлуке, суд је имао у виду и друге изведене доказе, као и наводе странака, али с обзиром на несумњиво утврђено стање, наведене законске прописе, као и заузето правно становиште суда, закључио да исти нису од битнијег утицаја на евентуално другачије пресуђење у овој кривично-правној ствари.

Записничар
Данијела Ранђеловић

Председник већа-судија
Владан Иванковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, а преко
овог суда, у року од 15 дана од дана
пријема писаног отправка пресуде.